



บทที่ ๕

ข้อผิดพลาดในคานอักษรวีธี

การเขียน คือการแสดงความคิดเห็น ความรู้และความรู้สึกที่มีอยู่ในใจ ของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นรู้และเข้าใจ โดยวิธีการใช้สัญลักษณ์ที่ทั่วไปเรียกว่า " ตัวอักษร " หรือ " ตัวหนังสือ " การประสมอักษรเพื่อเขียนแทนคำในภาษามักถูกเกณฑ์ที่เรียกว่า " อักษรวีธี "

ข้อผิดพลาดในคานอักษรวีธี หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำที่ต้องการผิดไป จากหลักการเขียนที่หลักเกณฑ์ทางภาษากำหนดไว้ หรือผิดไปจากหลักของพจนานุกรม ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ที่สำนักนายกรัฐมนตรีได้ประกาศให้ใช้เป็นแนวทางในการ เขียน ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการใช้ตัวสะกด ไว้ดังนี้

โดยที่ราชบัณฑิตยสถานได้จัดพิมพ์หนังสือพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ขึ้นเสร็จแล้ว เสนอว่า ควรยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ระเบียบการใช้ตัวสะกด ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๑๓ แต่ทางราชการ และโรงเรียนก็ยังคงควรมีแบบมาตรฐานสำหรับใช้ในการเขียนหนังสือไทย เพื่อให้เป็น ระเบียบเดียวกัน และควรใช้พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็น มาตรฐานดังกล่าว (ราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๒๕ : ๑๔๓)

ข้อผิดพลาดในคานนี้ นับเป็นข้อผิดพลาดที่สำคัญประการหนึ่งในการใช้ ภาษาไทย เพราะอาจทำให้สื่อความหมายไม่ตรงกัน เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด คำแต่ละ คำมีความหมายสมบูรณ์ในตัว คำบางคำออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกัน ความหมายต่าง กัน เช่น

ชัน อ่านว่า ชัน หมายถึง ภาชนะชนิดหนึ่ง ทำให้ตั้ง ทำให้แน่น

ชัน อ่านว่า ชัน หมายถึง ตัว หมู กอง พวก ส่วนหนึ่ง ๆ

ชวรค์ อ่านว่า ชัน หมายถึง อวูชชนิดหนึ่งมีคม ๒ คม มีรูปคล้ายดอก

การเขียนคำผิดพลาดอาจทำให้ความหมายของข้อความนั้นเปลี่ยนแปลงไปได้ ข้อผิดพลาดใน คานอักษรวีธีที่พบในข้อมูลที่น่ามาวิจัยแยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ

ข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์

ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์

ข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดการันต์ หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำที่
ต้องการโดยใช้ตัวสะกดการันต์ผิดไปจากที่ควรใช้ ข้อผิดพลาดในค่านี้อาจทำให้
ความหมายของค่านั้นเปลี่ยนไปหรืออาจทำให้ค่านั้นเป็นคำที่ไม่มีความหมายก็ได้ ข้อผิดพลาด
ที่พบจากข้อมูลในค่านี้นี้แยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. การสะกดการันต์ผิด
๒. การสะกดการันต์ลบลัน

๑. การสะกดการันต์ผิด หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำต่าง ๆ ที่
ต้องการไม่ถูกต้องตามที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ กำหนดหรือไม่ถูก
ต้องการหลักเกณฑ์ทางภาษา หรือตามความนิยมในกรณีที่ค่านั้นไม่มีในพจนานุกรม ข้อผิดพลาด
ในค่านี้นี้ทั้งหมด ๒ ประการ ได้แก่ การใช้อักษรผิด เช่น * กักขระ * กระจือหรือลัน
* ปรุ้มปิติ การใช้สระผิดรูป เช่น * คำภีรภาพ * คำภีร์ * พิมพ์ ความผิดพลาด
เหล่านี้เมื่อนำมาวิเคราะห์แล้วพบว่าเกิดจากสาเหตุ ๕ ประการ คือ

- ๑.๑ การสะกดการันต์ผิดเพราะไม่ทราบหลักเกณฑ์
- ๑.๒ การสะกดการันต์ผิดเพราะไม่ทราบรากศัพท์
- ๑.๓ การสะกดการันต์ผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด
- ๑.๔ การสะกดการันต์ผิดเพราะเสียงอ่าน
- ๑.๕ การสะกดการันต์ผิดเพราะความเลินเล่อ

* คำที่มีเครื่องหมายดอกจัน กำกั้น คือ คำที่เขียนผิด ใช้ผิด

๑.๑ การสะกดการันคณิกเพราะไม่ทราบหลักเกณฑ์ หมายถึง การที่ ผู้เขียนเขียนคำต่าง ๆ นิดไปจากคำที่คองการ เนื่องจากผู้เขียนไม่ทราบว่าหลักเกณฑ์ การเขียนคำนั้นเป็นอย่างไร ผู้เขียนจึงเขียนตามความคิดของตนเองว่าน่าจะเป็นเช่นนั้น เช่นนี้ หรือเขียนตามที่เคยพบเห็นมา ข้อผิดพลาดในค่านนี้แยกออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- ๑.๑.๑ ไม่ทราบหลักเกณฑ์การนำคำบาลีและสันสกฤตมาใช้
- ๑.๑.๒ ไม่ทราบหลักเกณฑ์ การประวิสรรชนีย์
- ๑.๑.๓ ไม่เป็นไปตามหลักการใช้อักษรซ้ำ

๑.๑.๑ ไม่ทราบหลักเกณฑ์การนำคำบาลีและสันสกฤตมาใช้ เมื่อ เรานำคำบาลีและสันสกฤตมาใช้ในภาษาไทยนั้น เรามักนำคำเหล่านั้นมาดัดแปลงให้เข้า กับหลักเกณฑ์ของภาษาไทย ทั้งในด้านการเขียน การอ่านและความหมาย บางครั้งเมื่อ เรานำคำบาลีและสันสกฤตที่มีความหมายอย่างเดียวกันมาใช้ทั้ง ๒ คำ อาจนำมาใช้ใน ความหมายที่ต่างกัน หรือใช้ต่างกัน เช่น คำบาลีและสันสกฤตที่ออกเสียงคู่แต่เขียนไม่ ตรงกัน บางทีเรานำมาใช้ทั้งรูปบาลีและสันสกฤต แต่ใช้ในความหมายที่ต่างกัน ดังนี้

<u>สันสกฤต</u>	<u>บาลี</u>	<u>ไทยใช้</u>
กริชา	กีฬา	ใช้ในความหมายว่า กีฬา
		ประเภทหนึ่งมีทั้งดูและลาน
		ใช้ในความหมายทั่วไป คือ
		กิจกรรมการเล่นเพื่อให้เกิด
		ความสนุกสนานและบำรุง
		ร่างกาย
ประณม	ปรุม	ใช้เรียกชั้นเรียนระดับต้น
		ใช้ทั่วไปในความหมายว่า
		เริ่มแรกผู้เขียนที่ไม่ทราบ
		หลักเกณฑ์ที่ราชบัณฑิตยสถาน
		กำหนดไว้ว่าคำใดควรใช้รูป
		ตามคำสันสกฤต คำใดควร

ใช้รูปคำบาลี จึงอาจ
เขียนสับสนหรือผิดไปจากที่
กำหนด

การเขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์การนำคำบาลีและสันสกฤตมาใช้ หมายถึง
การที่ผู้เขียนเลือกใช้คำบาลีแทนคำที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้คำสันสกฤต หรือเลือก
ใช้คำสันสกฤตแทนคำที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้คำบาลี

ครู - ครู

ครู ออกเสียงว่า คะ - ฐ มาจากภาษาบาลี ส่วน " ครู " มาจากภาษา
สันสกฤต ทั้งสองคำมีความหมายว่า หนัก นานับถือ ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความ
รู้ให้แก่ศิษย์

ครู ใช้ในคำสมาสบางคำ เช่น ครูกรรม ครูสภา ครูศึกษา ครูवार

ครู ใช้ในคำสมาสบางคำ เช่น ครูภัณฑ์ ครูศาสตร์

ครูภัณฑ์ - *ครูภัณฑ์

ตัวอย่าง

(๑) ...สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงมาเป็นหนังสือประเภทที่ยังขาดแคลน หรือเปลี่ยน
มาเป็นวัสดุครูภัณฑ์ที่จำเป็นต่อการอ่าน

(ครูภัณฑ์)

(X)

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๔ น. ๑๘

(๒) ผู้ใช้หนังสือไม่เก็บให้เรียบร้อย วิชาวัสดุครูภัณฑ์ในการเก็บ

(X)

(ครูภัณฑ์)

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๔ น. ๑๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ครู " ในคำว่า " ครูภัณฑ์ " เป็นคำที่เลือกมาใช้ผิด คำที่ถูกคือ " ครุ " ดังนั้นคำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่างควรใช้ "ครุภัณฑ์"

มนต์ - มนตร์

"มนต์" เป็นคำบาลี ส่วน " มนตร์ " เป็นคำสันสกฤต มีความหมายว่า " คำศักดิ์สิทธิ์ คำสำหรับสวด คำสำหรับเสกเป่า " โดยทั่วไปในทางพุทธศาสนาจะเขียนเป็นรูปบาลี คือ " มนต์ " เช่น เจริญพระพุทฺธมนต์ สวดพระพุทฺธมนต์ สวดมนต์ มนต์ขลัง ส่วน " มนตร์ " มักจะใช้ในรอยกรองที่ต้องการเล่นสัมผัส เช่น บุญกุศลมนตรา กวญวิชา อาคมขลัง และใช้ในทางไสยศาสตร์หรือในทางศาสนาพราหมณ์ เช่น เวทมนตร์

ตัวอย่าง

- (๑) ...ต้องไปเคาะระฆังให้เด็กเข้าแถวร้องเพลงชาติ สวคมนตร์
(สวคมนตร์)

ป. ค.ค. ๒๔ น. ๑๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มนตร์ " เป็นคำที่เลือกมาใช้ผิด คำที่ถูกคือ " มนต์ " เนื่องจากโรงเรียนในตัวอย่างที่ยกมาเป็นโรงเรียนสอนเด็กที่นับถือศาสนาพุทธ ดังนั้นการปฏิบัติกิจทางศาสนาจึงควรเป็นเรื่องพุทธศาสนา จึงควรใช้ว่า " มนต์ "

กุล - กุลย์

" กุล " และ " กุลย์ " เป็นคำบาลีและสันสกฤต มีความหมายว่า " เสมอ เท่ากัน เท่าเทียมกัน " โดยทั่วไป " กุล " เป็นคำนามหรือคำวิเศษณ์ อาจปรากฏตามลำพังหรือใช้สมาสัยกับคำอื่นได้ เช่น สมกุล กุลการค้า กุลภาค ส่วน " กุลย์ " ใช้เป็นคำวิเศษณ์ประกอบข้างหน้าของสมาสเท่านั้น เช่น กุลย์พินิจ กุลย์ภาพ

ตัวอย่าง

- (๑) เพื่อให้เกิดความสมมูลย์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสังคม
(สมมูล)

ป. พ.ค. ๒๗ น. ๔

- (๒) บางสังคมก็ปรับทั้งตัวเองและสิ่งแวดล้อมเข้าหาจุดแห่งความพอดี หรือความ
สมมูลย์ระหว่างสังคมกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ
(สมมูล)

ป. พ.ค. ๒๗ น. ๔

- (๓) ถ้าหากชีวิตและสังคมอเมริกันไม่เกิดการ เรี่ยรฐกฎธรรมชาติเกี่ยวกับจิตใจ
และสังคม เพื่อปรับตัวไปสู่ความสมมูลย์ในระดับสูง
(สมมูล)

ป. พ.ค. ๒๗ น. ๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มูลย์ " เป็นคำที่เลือกมาใช้ผิด ที่ถูกต้องคือ " มูล " ดังนั้น
คำนี้ควรเขียน " สมมูล " เพราะ " สมมูล " เป็นคำสมาส คำที่ใช้ประกอบท้ายคำ
สมาสควรใช้ " มูล "

*
ปฐม - ประถม

" ปฐม " เป็นคำบาลี " ประถม " เป็นคำสันสกฤต มีความหมายว่า ที่หนึ่ง ที่แรก
เบื้องต้น โดยทั่วไปจะใช้ " ปฐม " สมรสกับคำอื่น ๆ เช่น ปฐมยาม ปฐมกรรม
ปฐมฐาน ปฐมเทศนา ปฐมบุรุษ ปฐมพยาบาล ฯลฯ ส่วน " ประถม " จะใช้ในคำว่า
" ประถมศึกษา "

ปฐมวัย - * ประถมวัย

ตัวอย่าง

ชั้นประถมวัยในโรงเรียนหรือบริการอย่างอื่นที่รัฐควรถูกให้อาหารการกิน
(ปฐมวัย)
ไม่ควรขาดแคลน

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๔ น.๔๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ประถมวัย " เป็นคำที่เลือกมาใช้ฝึก ที่ถูกต้องคือ
" ปฐม " คำที่ขีดเส้นใต้ควรใช้ว่า " ปฐมวัย "

ยนต์ - * ยนต์

" ยนต์ " มาจากสันสกฤต " ยนต์ " มาจากบาลี โดยทั่วไปถ้าเป็นคำลงท้าย นิยมใช้
" ยนต์ " เช่น เครื่องยนต์ รถยนต์ หากเป็นส่วนหน้าของคำนิยมใช้ " ยนต์ " เช่น
ยন্ত্রการ ยন্ত্রกิจ มีบางคำที่ยกเว้นเป็นพิเศษที่ใช้ " ยนต์ " ลงท้าย คือ
ภาพยนตร์

ภาพยนตร์ - * ภาพยนต์

ตัวอย่าง

(๑) เก้าอี้เป็นแบบหมุนมพับได้เช่นเดียวกับเก้าอี้ในโรงภาพยนตร์
(ภาพยนตร์)

ป. มี.ย. ๒๔ น. ๑๒

(๒) นอกจากนั้นมีการบรรยาย ชมสไลด์ ภาพยนตร์ ศึกษาเอกสาร
(ภาพยนตร์)

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๕๘



(๓) ที่กล่าวมาเป็นความรู้พื้นฐานและทักษะอาชีพในเรื่องข้อมูลข่าวสาร จัดในรูปแบบ
ของหน่วยการศึกษาเคลื่อนที่ซึ่งประกอบด้วยการจัดนาย ภาพยนตร์
(ภาพยนตร์)

กศน. ก.ค.-พ.ย. ๒๔ น.๓๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง "ยนต์" เป็นคำที่เลือกมาใช้ผิด ที่ถูกต้องคือ "ยนต์"
คำที่ขีดเส้นใต้ควรใช้ว่า "ภาพยนตร์"

*
รมณ์ - รมย์

คำว่า "อารมณ์ เป็นคำมาจากบาลีว่า " อารมณ " มีความหมายว่า ความคิด
ความรู้สึก นิสัยใจคอ ความเป็นไปแห่งจิตใจในขณะหนึ่ง ๆ ส่วน " รมย์ " มาจาก
คำสันสกฤตว่า " รมย " มีความหมายว่า น่านั่ง เหนิงใจ น่านุก ฟังใจ งาม
คำที่นำมาสนธิกับ " อารมณ์ " จึงต้องเขียน " รมณ์ " เช่น สุขารมณ์ นิตราอารมณ์
เจตนารมณ์ ส่วน " รมย์ " ใช้ในคำว่า "รื่นรมย์"

*
เจตนารมณ์ - เจตนารมย์

ตัวอย่าง

(๑) คงเหลือแต่รอยจารึกให้กับเพื่อนครูใกล้หอ เจตนารมย์เอาไว้
(เจตนารมณ์)
ว. พ.ค. ๒๖ น. ๘

(๒) ผู้ซึ่งเคยร่วมงานและมี เจตนารมย์ร่วมกับครูทีม
(เจตนารมณ์)
ว. พ.ค. ๒๖ น. ๑๑

- (๓) เพื่อสนอง เจตนารมย์ ของหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๒๑
(เจตนารมณ์)

ป. ก.ค. ๒๔ น. ๑๒

- (๔) ครูแทบไม่ได้เปลี่ยนแปลงบทบาทของตัวเองไปเลยทั้ง ๆ ที่ เจตนารมย์
(เจตนารมณ์)
ของหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. ๒๕๒๑ จะได้ใช้เป็นหลักสูตรแม่บทของ
การจัดการ เรียนการสอนมาหลายปีแล้วก็ตาม

ป. ก.ค. ๒๗ น. ๑๔

- (๕) ดังนั้นจึงมีการจัดตั้งองค์การต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตาม เจตนารมย์ ของ
(เจตนารมณ์)
คณะปฏิวัติที่ถือว่าการขจัดความไม่รู้หนังสือของประชาชน

กศน. ก.ค.-พ.ย. ๒๗ น.๒๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " รมย์ " เป็นคำที่เลือกมาใช้ผิด คำที่ถูกคือ
" เจตนารมณ์ " ซึ่งเป็นคำสนธิมาจากคำว่า " เจตนา " สนธิกับ " อารมณ์ "
มีความหมายว่า " ความมุ่งหมาย "

๑.๑.๒ ไม่ทราบหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ใ้ กว้างหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ไว้ดังนี้

- ก. คำที่ในภาษาเดิมมีพยัญชนะต้น ๒ ตัวซ้อน แต่ในภาษาไทยเพิ่มเสียงอ่าน
ตัวหน้าเป็นอะ ไมค์องประวิสรรชนีย์ เช่น ฉญ ฉนม
ข. คำที่เดิมเป็นคำประสม ต่อมาอ่านออกเสียงคำหน้ากรอนไปเป็นเสียง อะ
เช่น หมากพร้าว เป็น มะพร้าว ไ้ประวิสรรชนีย์
ค. คำที่มีรากภาษาบาลีและสันสกฤต ถ้าตัวท้ายของคำต้องการให้อ่านออกเสียง
อะ และใ้เป็นสามัญทั่วไปแล้ว ไ้ประวิสรรชนีย์ เช่น ลักษณะ ศิลปะ สาธารณะ

หิมะ แต่ถาค่าที่ออกเสียง อะ นั้นมิได้ใช้เป็นสามัญทั่วไป เช่น มีใช้เฉพาะในวรรณคดีเท่านั้น บางทีก็มีใ้ประวิสรรชนีย์ไว้

ฆ. คำใดที่ออกเสียงพยัญชนะคนตัวหน้าไม่เป็นเสียงเต็มมาตราไม่ประวิสรรชนีย์

ง. คำใดซึ่งไมทรายแน่ชัดว่าเป็นคำมาจากภาษาเดิมในภาษาใดแต่มีคำอื่นเป็นแนวเทียบอยู่หลายคำ ก็เขียนประวิสรรชนีย์หรือไม่ประเป็นแนวเดียวกัน

จ. คำที่เป็นภาษาชวา ซึ่งอ่านออกเสียง อะ ที่พยางค์หน้า ให้ประวิสรรชนีย์เพื่อให้อ่านได้ถูกต้องเพราะมีน้อย

ฉ. คำที่เป็นภาษาอื่นและเขียนประวิสรรชนีย์กันจนเคยชินแล้วครั้งเขียนไม่ประตามภาษาเดิมก็เป็นการขัดกับอักษรวิธีของไทย ให้ประวิสรรชนีย์ตามเดิม เช่น ระเบียบ ไม่เขียน ระเบียบ ตามเขมร

ช. คำที่ขึ้นคนควย ส ซึ่งแผลงเป็น สะ หรือ กระจ ได้ แม้ในภาษาเดิมจะเขียนไม่ประวิสรรชนีย์ ก็ให้ประวิสรรชนีย์ได้ เช่น

สะพาน = สะพาน สะเทือน = กระจเทือน

ซ. คำต่าง ๆ ที่เดิมตัว ร ซึ่งโดยมากมักมีในบทกลอน ถาคำเดิมประวิสรรชนีย์เมื่อเดิม ร ซึ่งโดยมากมักมีในบทกลอน ถาคำเดิมประวิสรรชนีย์ เมื่อเดิม ร แล้ว ก็ต้องประวิสรรชนีย์ตาม เช่น จะเข้ = จรู๋เข้ ทะนง = ทรุ่นง ถาคำเดิมไม่ประวิสรรชนีย์ เมื่อเดิม ร ลงไปแล้ว ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

จรมุก = จรมุก

ณ. คำใดที่สงสัยไม่รู้ที่มา ถ้าออกเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์ โดยถือการเขียนตามระเบียบคำไทย (ราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๒๕ : ๕)

นอกจากนี้พระยาอุปกิตศิลปสาร ได้กล่าวถึงการไม่ประวิสรรชนีย์ไว้ในหนังสือหลักภาษาไทย ดังนี้

(ข) ไม่ประวิสรรชนีย์ใ้จากคำที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤตที่ไม่ใช่พยางค์ท้ายคังวาแลว เช่น คณะ มรณะ คังนี้ ตัว ค มร ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ ฯลฯ แต่ถามีศัพท์อื่นมาต่อท้ายกับคำเหล่านี้เป็นคำเดียวกันที่เรียกว่า คำสมาส ใ้พยางค์ที่เคยประวิสรรชนีย์นั้นไม่เป็นพยางค์ท้ายจึงไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น เถรสมาคม คณะดี (พระยาอุปกิตศิลปสาร ๒๕๐๒ : ๔๔)

การเขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำต่าง ๆ ที่ต้องการผิด เนื่องจากการประวิสรรชนีย์หรือไม่ประวิสรรชนีย์ของผู้เขียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนด

ทลาย - * ทะลาย

ตัวอย่าง

สังคมหรือระบบการเมืองอาจพังทะลายได้โดยพฤติกรรมของผู้นำ
(ทลาย)

ทางการศึกษา

ป. พ.ย. ๒๔ น. ๑๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ทะลาย " เป็นคำที่สะกดผิด คำที่ถูกต้องคือ " ทลาย " มีความหมายว่า " พัง แยก กระจาย " คำนี้มาจากภาษาเขมร ซึ่งมีพญชณะคนควบ ๒ คำซ้อน ในภาษาไทยจึงไม่ต้องประวิสรรชนีย์ตามหลักการประวิสรรชนีย์ของราชบัณฑิตยสถาน ข้อ ก

ทุรกันดาร - * ทูระกันดาร

ตัวอย่าง

ผู้ที่มีรถยนต์อยู่แล้วก็อยากใคร่รถจักรยานยนต์ เพราะถ้าใช้จักรยานยนต์ได้ในเทศกาลก็จะสะดวกและประหยัดควยเหมาะสมกับทางทุรกันดาร ^Λ น้ำมันวันละ ๒๐ บาท ไปได้ตลอดวัน
(ทุรกันดาร) [เติม]

ป. พ.ย. ๒๗ น. ๑๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ทุรกันดาร " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำสมาส เกิดจากคำว่า " ทุร " สมาสกับคำว่า " กันดาร " การเขียนคำสมาส ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมกันตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระอุปัชฌาย์ศิลปสาร ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข

ผลศึกษา - * พละศึกษา

ตัวอย่าง

การสอนพละศึกษาต้องการ เน้นกระบวนการหมู่พวก
(พละศึกษา)

ป. ก.พ. ๒๖ น. ๑๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " พละศึกษา " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำสมาส
เกิดจากคำว่า " พละ " สมาสกับคำว่า " ศึกษา " การเขียนคำสมาส ไม่ต้อง
ประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมกันตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้นคำที่ถูกต้องคือ " พละศึกษา "

ภารกิจ - * ภาระกิจ

ตัวอย่าง

ส่วนสำนักงานเป็นฝ่ายส่งเสริมและอำนวยการจึงมีภาระกิจ
(ภารกิจ)

ต่างกันในส่วนลึก

ป. ก.ค. ๒๔ น. ๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ภาระกิจ " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำสมาส
เกิดจากคำว่า " ภาระ " สมาสกับคำว่า " กิจ " การเขียนคำสมาสไม่ต้อง
ประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมกันตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้นคำที่ถูกต้องคือ " ภารกิจ "

มาฆบูชา - * มาฆะบูชา

ตัวอย่าง

พระพุทธรูปองค์แสดงโอวาทปาฏิโมกข์แก่พระอรหันต์จำนวน ๑๒๕๐ รูป
ซึ่งล้วนเป็นเอทิกขุอุปสัมปทา คือ อุปสมบทจากพระพุทธรูปองค์เองใน
วันมาฆบูชา คืบเพ็ญเดือนหก

(มาฆบูชา)

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๑๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มาฆบูชา " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็น
คำสมาส เกิดจากคำว่า " มาฆะ " สมาสกับคำว่า " บูชา " การเขียน
คำสมาสไม่ต้องประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมกันตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์
ของพระยาอุปกิตศิลปสารในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้น คำที่ถูกต้องคือ
" มาฆบูชา "

ศิลปะ - * ศิลป

ตัวอย่าง

นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาส ได้ฝึกทำงานกับคนอื่นโดยใช้ความคิด
สร้างสรรค์ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้ผลงานทางศิลป์ดีขึ้น

(ศิลปะ)

ป. เม.ย. น. ๒๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ศิลป " เป็นคำสันสกฤต ทั่วยของคำออกเสียง อะ
และไใช้เป็นคำสามัญทั่วไป การเขียนจึงควรประวิสรรชนีย์ตามหลักเกณฑ์การ
ประวิสรรชนีย์ ข้อ ค ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๔

ศิลปศึกษา - * ศิลปะศึกษา

ตัวอย่าง

- (๑) ศิลปะศึกษา เนื้อหากิจกรรมแบ่งออกเป็น ๓ ช่วง
(ศิลปะศึกษา)

ว. ก.พ. ๒๖ น. ๕

- (๒) การประกวดวาดภาพ นอกจากเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนศิลปะศึกษา
(ศิลปะศึกษา)
แล้วยังสนับสนุนการเรียนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ด้วย

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ศิลปะศึกษา " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำสมาส
เกิดจากคำว่า " ศิลปะ " สมาสกับคำว่า " ศึกษา " การเขียนคำสมาส ไม่ต้อง
ประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมกันตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้น คำที่ถูกต้องคือ " ศิลปศึกษา "

สถานภาพ - * สถานะภาพ

ตัวอย่าง

- ... คือการตั้งคนโดยที่มีพื้นฐานรับรองสถานะภาพทางกฎหมายนั้น
(สถานภาพ)

เราไม่ไ้ทำได้แต่แรก

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๕๓๓. ๒๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สถานะภาพ " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำสมาส
เกิดจากคำว่า " สถาน " สมาสกับคำว่า " ภาพ " การเขียนคำสมาส ไม่ต้อง
ประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมกันตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้นคำที่ถูกต้อง คือ " สถานภาพ "

อารยประเทศ - * อารยะประเทศ

ตัวอย่าง

รัฐศาสตร์การศึกษานั้นเป็นบันไดทองให้นักศึกษาเดินทางข้ามดินแดนที่มี
อุปสรรคปัญหาไปสู่ดินแดนอารยะประเทศได้

(อารยประเทศ)

กศน. ค.ค.-พ.ย. ๒๔ น.๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " อารยะประเทศ " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำ
สมาส เกิดจากคำว่า " อารยะ " สมาสกับ " ประเทศ " การเขียนคำสมาสไม่ต้อง
ประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้นคำที่ถูกต้องคือ " อารยประเทศ "

อิสรภาพ - * อิศระภาพ

ตัวอย่าง

จะเรียกร่องหาอ่านาจ หาอิสระภาพอะไรก็ตามไปเกิด แต่อย่าลืมหน้าที่ที่

(อิสรภาพ)

มีอยู่ตอนนี้เสียก่อนว่ามีหน้าที่อย่างไร

ป. ส.ค. ๒๓ น. ๘

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " อิศระภาพ " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำสมาส
เกิดจากคำว่า " อิศระ " สมาสกับคำว่า " ภาพ " การเขียนคำสมาสไม่ต้อง
ประวิสรรชนีย์ตรงส่วนที่เชื่อมตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้นคำที่ถูกต้องคือ " อิสรภาพ "

อุปการคุณ - *อุปการะคุณ

ตัวอย่าง

นอกจากนี้ยังมีการประกาศเกียรติคุณและมอบรางวัลให้แก่ผู้มีอุปการะคุณ
(อุปการคุณ)

ต่อการประณตศึกษาและมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนเรียนดีแต่ยากจน

ป. นิ.ย. ๒๕ น. ๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " อุปการะคุณ " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะคำนี้เป็นคำสมาส
เกิดจากคำว่า " อุปการะ " สมาสกับคำว่า " คุณ " การเขียนคำสมาสไม่คง
ประวิสรรชนีย์ส่วนที่เชื่อมตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของพระยาอุปกิตศิลปสาร
ในหนังสือหลักภาษาไทย ข้อ ข ดังนั้นคำที่ถูกต้องคือ " อุปการคุณ "

๑.๑.๓ ไม่เป็นไปตามหลักการใช้อักษรซ้ำ หมายถึง การที่
ผู้เขียนเขียนคำที่คงการไม่ถูกต้องตามหลักการใช้อักษรซ้ำ ที่พจนานุกรมฉบับ
ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ กำหนดไว้ แต่คำนั้นอาจถูกต้องตามระเบียบของภาษา
ที่ควรจะเป็นหรือตามที่คุณบางท่านเห็นชอบก็ได้เท่าที่พบมีจำนวน ๑ คำ คือ สัญลักษณ์

" สัญลักษณ์ " ถ้ายึดตามหลักเกณฑ์ที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕
กำหนดให้เขียนจะคงใช้ ญ ตัวเดียว เนื่องจากพจนานุกรมได้วางหลักเกณฑ์
ในเรื่องการสะกดการันต์ที่มีตัวอักษรซ้ำและอักษรซ้อนไว้ดังนี้

- ก. ตัวสะกดที่มีอักษรซ้ำ เช่น กิจจ เขตต จิตต ในกรณีนี้
ตัวหลังไม่มีสระกำกับให้คัดออกตัวหนึ่งเป็น กิจ เขต จิต
แถมจะเป็นส่วนหน้าสมาสก็ออกเสียงตัวสะกดโคนิตหนึ่งโดยไม
คงซ้อน เช่น นิจกรรม จิตวิทยา ต่อเมื่อตัวหลังไม่มีสระ
กำกับหรือมีตัวสะกด จึงซ้อนใต้อีกตัวหนึ่งใด เช่น วิกกะ
กิจจา อคคี สมุทธานุภาพ รัชชูปการ บุคคล ประภัสสร
(ราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๒๕ : ๓)

ถ้าพิจารณาถึงที่มาของคำ " สัญลักษณ์ " พบว่า " สัญลักษณ์ " มาจาก " สั
 ญู และ ลักษณ์ " เขาสมาสกัณ มี การสนธิคุณศัพท์โดยเปลี่ยนนคุณศัพท์เป็นพยัญชนะตัว
 สุกท้ายของวรรคของพยัญชนะที่เขาสนธิด้วย สั จึงเปลี่ยนเป็น สญ แล้ว เขา
 สมาสกัณชาตุ ญู แล้วจึงนำมาสมาสกัณกับคำ ลักษณะ อื่นที่หนึ่ง จะเห็นได้ว่า ญ
 ัตว์ที่ ๒ มีไ้เป็นคำตามของ ญ ัตว์ที่หนึ่ง แต่เป็นพยัญชนะต้นของคำอีกคำหนึ่ง
 ต่างหาก ดังนั้นจึงไม่ควรตัดออก

ตัวอย่าง

- (๑) หน่วยงานควรมีตราหรือสัญลักษณ์ประจำหน่วยงาน
 (สัญลักษณ์)

ป. ช.ค. ๒๖ น. ๗

- (๒) บรรดาทางสรรพสินค้าต่าง ๆ เหล่านั้นก็รู้จักวิทยาและเข้าใจรสนิยมของ
 ลูกค้ายิ่ง จึงพยายามทำเครื่องหมายและสัญลักษณ์ ของห้างไว้ให้สวยงาม
 (สัญลักษณ์)

ว. มี.ค. ๒๗ น. ๖๐

- (๓) เพื่อเป็นสัญลักษณ์สำคัญก็เลยเลือกสีขาว
 (สัญลักษณ์)

ป. มี.ค. ๒๘ น. ๑๗

- (๔) แต่ถ้าสิ่งใดเป็นสิ่งไกลตัว ไม่มีประสบการณ์การเรียนรู้ การรับรู้ ก็จะตอง
 สร้างสัญลักษณ์ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นมาแทนสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วนั้นไว้ในใจ
 (สัญลักษณ์)

ป. พ.ย. ๒๗ น. ๑๑



(๕) คิฉันรู้สึกว่ที่เติบโตขึ้นมาเป็นตัวเอง พัฒนาขึ้นมาเป็นตัวเองเป็น สัญลักษณ์ของจังหวัด ของอำเภอ ของตำบล (สัญลักษณ์)

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๔ น.๒๔

(๖) มนุษย์ใ้มีการสร้างโรงเรียนอันเป็นรูปวัตถุ มีการกำหนดหลักสูตรอันถือได้ว่าเป็นต้นแบบในคานรูปแบบที่จำลองโครงสร้างความต้องการของชีวิต ตามความเชื่อของฝ่ายผู้กำหนด เพื่อรองรับสัญลักษณ์อันเป็นตัวแทนวิชาการ (สัญลักษณ์)

กศน. ส.ค.- ก.ย. ๒๔ น.๓๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สัญลักษณ์ " เป็นคำที่สะกดผิดจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕

๑.๒ การสะกดการันต์ผิดเพราะไม่ทราบรากศัพท์ หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำที่ตรงการผิด เนื่องจากไม่รู้รากศัพท์ของคำที่ต้องการเขียน ดังนั้นในการเขียนจึงมีข้อผิดพลาด ซึ่งอาจมีส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเกินไปจากคำที่ถูกคอง หรือมีส่วนใดส่วนหนึ่งของคำขาดหายไปจากคำที่ถูกคอง หรือผู้เขียนอาจจะเปลี่ยนแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของคำให้ผิดไปจากคำที่ถูกคอง ข้อผิดพลาดที่พบจากข้อมูลในคานนี้แยกออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- ๑.๒.๑ การเพิ่มส่วนของคำ
- ๑.๒.๒ การขาดส่วนของคำ
- ๑.๒.๓ การเปลี่ยนแปลงส่วนของคำ

๑.๒.๑ การเพิ่มส่วนของคำ หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียน
ส่วนใดส่วนหนึ่งของคำที่ถูกต้องการเดินไปจากคำที่ถูกต้อง

ฆาตกรรม - * ฆาตกรรม

ตัวอย่าง

- (๑) มหาวิทยาลัยวิไลนาระบุว่าเมื่อเด็กมีอายุ ๑๔ ปี จะใ้คุณ
ฆาตกรรมบนจอโทรทัศน์ถึง ๑๔๐๐๐ ครั้ง
(ฆาตกรรม)

ว. ก.พ. ๒๔ น. ๒๖

- (๒) ในช่วง ๓๔ ชั่วโมง มีเหตุการณ์รุนแรง ๒๑๓ ครั้ง การฆาตกรรม
(ฆาตกรรม)
ปรากฏให้เห็นบนจอโทรทัศน์ ซึ่งรวมอยู่ในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้วย

ว. ก.พ. ๒๔ น. ๒๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ฆาตกรรม " เป็นคำที่สะกดผิดโดยเพิ่ม " ร " เข้าไปเป็นคำสะกดรวม คำที่ถูกต้องคือ " ฆาตกรรม " ซึ่งเป็นคำสมาสมาจากคำว่า " ฆาต " มีความหมายว่า " การทำลาย " สมาสกับคำว่า " กรรม " มีความหมายว่า " กระทำ " จะเห็นได้ว่ารากศัพท์เดิม " ฆาต " ไม่มี " ร " ดังนั้นการเขียนคำนี้จึงไม่ควรมี " ร "

ผูกพัน - * ผูกพันซ์

ตัวอย่าง

- (๑) ในสมัยก่อนคนในเมืองและชนบทจะมีความผูกพันซ์ใกล้ชิดกับวัด
(ผูกพัน)

กศน. ก.พ. - มี.ค. ๒๔ น. ๔

- (๒) ในระยะนี้พระไม่ไค้เป็นผู้สอนเหมือนแต่ก่อน คงมีบทบาทในการอบรม
สั่งสอนศาสนาเป็นครั้งคราว และผูกพันกับคนไทยด้วยพิธีกรรมทาง
(ผูกพัน)

ศาสนาอยู่เหมือนเดิม

กศน. ก.พ.-มี.ค. ๒๕ น. ๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ผูกพันซ์ " เป็นคำที่สะกดผิดโดยเพิ่ม " ซ์ " เข้าไป
เป็นคำกริยา คำที่ถูกคือ " ผูกพัน " เป็นคำข้อมมาจากคำว่า " ผูก " มีความ
หมายว่า " มีค้วยเชือก " ข้อมกับคำว่า " พัน " มีความหมายว่า " วงให้รอบ
ค้วยสิ่งที่เป็นเส้น " ส่วน " พันซ์ " นั้นมีความหมายว่า " ผูก มีค้วจริง " ถึงแม้
จะมีความหมายเป็นไปในทำนองเดียวกันกับ " ผูก " และ " พัน " ก็ตาม แต่คำนี้เป็น
คำบาลี ไม่เหมาะที่จะนำมาข้อมกับ " ผูก " ซึ่งเป็นคำไทย

มีค้วน - มีค้วนค้

ตัวอย่าง

ครึ่งหนึ่งผมเคย ใค้สัมผัสกับสีค้ำแก รู้สึกว่ามันมีความมีค้วนค้เหลือเกิน
(มีค้วน)

กศน. ก.พ. - มี.ค. ๒๕ น. ๕๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มีค้วนค้ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะเพิ่ม " ค้ "
เข้าไปเป็นคำกริยา คำที่ถูกคือ " มีค้วน " เป็นคำข้อมมาจากคำว่า " มีค้ว "
มีความหมายว่า " ขาคแสงสว่าง " ส่วน " ค้วนค้ " นั้น มีความหมายว่า
" สิ่งศักดิ์สิทธิ์ คำสำหรับสวด " ไม่เหมาะที่จะนำมาข้อมกับ " มีค้ว " เพราะความ
หมายไม่สอดคล้องกัน

แพศย์ - * แพศย์

ตัวอย่าง

การอุปน้ำที่แบ่งตามวรรณะ วรรณะพราหมณ์ก็อุปคนน้ำ กษัตริย์
แพศย์ และศูทรเรียงกันตามลำดับ
 (แพศย์)

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๔๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " แพศย์ " เป็นคำที่สะกดผิดโดยเพิ่ม " ท " เข้าไปเป็น
 คำสะกดรวม คำที่ถูกตองคือ " แพศย์ " มีความหมายว่า " คนในวรรณะที่สามของอินเดีย "
 คำนี้มาจากสันสกฤตว่า " ไชษย " โทยนำมาใช้โดยแผลง " ไ " เป็น " แ " และแผลง
 พยัญชนะ " ว " เป็น " พ " ดังนั้น คำนี้จึงเขียน " แพศย์ "

แสม - * สะแหม

ตัวอย่าง

(๑) ปู่ทะเล ... คงสะแหม สมัยนั้นเมื่อเขาเพิ่งออกจากโรงเรียน อายุราว
 (แสม)

สิบขวบก็ร่วมยี่สิบปีมาแล้ว บ้านแหลมฟ้าผ่ายังคงปกคลุมไปด้วยต้นสะแหม
 (แสม)

และโกงกาง

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๖๔

(๒) มองไปค่านิโคก็เขียวขจีไปหมด ยิ่งวิ่งเร็วไปคามาคลองออกไปสู่ทะเล
 ออกไปอีกจนกลางทะเล แผลมฟ้าผ่าก็จะมองเห็นเพียงสีเขียวสคโคของ
ป่าสะแหม
 (แสม)

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๗๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สะแหม " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะเพิ่มสระ " ะ " และพยัญชนะ " ห " เข้าไป คำที่ถูกคองคือ " แสม " มีความหมายว่า "ต้นไม้ชนิดหนึ่งใช้ทำพื้น " ส่วน " สะแหม " นั้นไม่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

อีกทีก - * อีกกระทีก

ตัวอย่าง

มันเงียบไม่อีกกระทีกเหมือนทุกวันนี้
 (อีกทีก)

ว. ช.ค. ๒๓ น. ๔๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " อีกกระทีก " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะเพิ่ม " กระ " เข้าไปกลางคำ คำที่ถูกคองคือ " อีกทีก " มีความหมายว่า เอ็ก อ้ออึง ครึกโครม " ส่วน " อีกกระทีก " ไม่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

๑.๒.๒ การขาดส่วนของคำ หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนส่วนใด
 ส่วนหนึ่งของคำที่จำเป็นคองมีในค่านั้นขาดหายไป

จระเซ - * จรเซ

ตัวอย่าง

จากการตรวจค้นภพของบุรุษหนึ่งจรเซ ๑ ของ
(จระเซ)

ว. มี.ย. ๒๕ น. ๔๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " จรเซ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะขาด " ะ " หลัง " ร " คำที่ถูกต้องคือ " จระเซ " มีความหมายว่า " สัตว์เลื้อยคลานชนิดหนึ่ง " คำนี้มาจากคำว่า " จะเซ " เติม " ร " เมื่อเติมแล้วให้ประวิสรรชนีย์ตามรูปเติม ตามหลักเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ของราชบัณฑิตยสถาน ข้อ ข.

เซาว์น - * เซาว์

ตัวอย่าง

ความเห็นของศาสตราจารย์ Robert M Gague นั้นได้แบ่งออกเป็น
ประเภทใหญ่ ๆ ๔ ประเภท ได้ ความรู้ความจำทางเซาว์ปัญญา
(เซาว์น)

กศน. ท.ค. - พ.ย. ๒๓๗ น. ๕๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " เซาว์ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะขาด " ์ " คำที่ถูกต้องคือ " เซาว์น " มีความหมายว่า " ความเร็วทางปัญญาหรือความคิด " คำนี้มาจากภาษาว่า " ชวน " ส่วน " เซาว์ " มาจากภาษาว่า " ชว " มีความหมายว่า " ความไว ความเร็ว " มักจะใช้กับ " ความไว ความเร็ว " ของสิ่งทั่ว ๆ ไป เมื่อพูดถึงความเร็ว ความไวทางสติปัญญาหรือความคิด ควรใช้ " เซาว์น "

ประรำ - * ปรำ

ตัวอย่าง

บ้างมานั่งในปรำพีธี บ้างก็ออกไปซักถาม...

(ประรำ)

ป. เม.ย. ๒๖ น. ๑๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ปรำ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะขาด " ะ " หลัง " ป " คำที่ถูกคือ " ประรำ " มีความหมายว่า " ที่ปักชั่วคราว " คำนี้เป็นคำไทย เมื่อออกเสียง " อะ " ต้องประวิสรรชนีย์

พะวัักพะวน - * พวัักพวน

ตัวอย่าง

ทำให้ผมต้องหันกลับมาองดูหลานตาคำ ๆ แทนการมุ่งก้าวไปข้างหน้าอย่าง

พวัักพวน

(พะวัักพะวน)

กศน. ก.พ.-มี.ค. ๒๔ น. ๕๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " พวัักพวน " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะขาด " ะ " หลัง " พ " ทั้งสองตัว คำที่ถูกคือ " พะวัักพะวน " มีความหมายว่า " หวงหน้า หวงหลัง " คำนี้เป็นคำไทย เมื่อออกเสียง " อะ " ต้องประวิสรรชนีย์

สั้มมนา - * สั้มนา

ตัวอย่าง

...รวมทั้งจักสั้มนาเชิญผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้แก่ชาวบ้าน

(สั้มมนา)

ว. พ.ค. ๒๖ น. ๑๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สัมมนา " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะขาด " ม " ไปหนึ่งตัว
 เนื่องจาก " สัมมนา " เกิดจากคำว่า " ส " สมกับคำว่า " มน " คำว่า " ส " มีความหมายว่า " รวม " แฉลงนฤคหิตเป็น " ม " ตามหลักเกณฑ์การสนธินฤคหิต ได้
 รูปเป็น " สม " นำไปสมกับคำว่า " มน " ได้รูปเป็น " สมมน " แฉลง " มน " เป็น " มนา " ได้รูปเป็น " สมนนา " ดังนั้นคำที่ถูกต้องควรเขียน " สัมมนา "

กัลป์ * กัล

ตัวอย่าง

...ก็ไม่สามารถยืนอยู่ใต้วงกัลหรือก
 (กัลป์)

ป. มี.ค. ๒๔ น. ๑๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " กัล " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะขาด " ป " คำที่ถูกต้อง
 คือ " กัลป์ " มีความหมายว่า " ระยะเวลาอันนานเหลือเกิน " คำนี้มาจากสันสกฤต
 ว่า " กอป " ดังนั้นการเขียนจึงต้องคงรากศัพท์เดิมว่า " กัลป์ "

๑.๒.๓ การเปลี่ยนแปลงส่วนของคำ หมายถึง การที่ผู้เขียน
 เขียนคำต่าง ๆ ผิดพลาดเพราะเขียนส่วนของคำส่วนใดส่วนหนึ่งผิดไปจากรูปคำที่
 ถูกต้อง สาเหตุของความผิดพลาดมาจากพยัญชนะหรือสระนั้นมีเสียงเดียวกัน เช่น
 ใ ช น แทน ณ ใ ช ำ แทน ้ม ข้อผิดพลาดที่พบจากข้อมูลในคานี้แยกออก
 เป็น ๒ ประเภท คือ

๑.๒.๓.๑ การเปลี่ยนแปลงส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะ

๑.๒.๓.๒ การเปลี่ยนแปลงส่วนของคำที่เป็นสระ

๑.๒.๓.๑ การเปลี่ยนแปลงส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะ
 หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำที่คงการมีพยัญชนะติดไปจากคำที่ถูกคง

ปนิธาน - * ปนิธาน

ตัวอย่าง

เราทั้งสองร่วมกันตั้งปนิธานไว้ว่าจะขอมอบชีวิตทั้งชีวิตสนับสนุน

(ปนิธาน)

ให้ชาวชนบทได้รับการศึกษาอย่างเต็มความสามารถ

กศน. ก.พ. - มี.ค. ๒๔ น.๖๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ปนิธาน " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนแปลง ส่วน
 ของคำที่เป็นพยัญชนะต้นจาก " ณ " เป็น " น " คำที่ถูกคงคือ " ปนิธาน " มีความ
 หมายถึง " การตั้งความปรารถนา " คำนี้มาจากคำว่า " ปนิธาน "

ปราณี - * ปราณี

ตัวอย่าง

ความจนยังคงตามผจญแก่ผู้อื่นอีกไม่ยอม ไม่มีความปราณีมีแต่

(ปราณี)

ความโหดเหี้ยมและรุนแรง

ว. ก.ย. ๒๔ น. ๔๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ปราณี " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะมีการเปลี่ยน ส่วน
 ของคำที่เป็นพยัญชนะต้นจาก " น " เป็น " ณ " คำที่ถูกคงคือ " ปราณี " มีความ
 หมายถึง " เ็นดูด้วยความสงสาร คำนี้มาจากคำว่า " ปราณี " ส่วน " ปราณี "
 มาจากคำว่า " ปราณี " มีความหมายว่า ผู้มีชีวิต สัตว์ คน ดังนั้น เมื่อไทยนำมาใช้
 ควรใช้ว่า " ปราณี "



ภาคภูมิ - * พากพุม

ตัวอย่าง

เจ้าหน้าที่ตอบอย่างพากพุม ทำให้เราพลอยปลื้มไปด้วย

(ภาคภูมิ)

กศน. ส.ค. ก.ย. ๒๔ น. ๓๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " พากพุม " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะต้นจาก " ก " เป็น " พ " ทั้งสองคำ คำที่ถูกตัดคือ " ภาคภูมิ " มีความหมายว่า " มีสง่า ฝั่งผาย "

พิราบ - * พีราบ

ตัวอย่าง

ไม่ไกลจากวิหารมีสระกลั่นนกกพิราบของพระเจ้าพิมพิสารซึ่งคงมีประวัติอีก

(พิราบ)

เพราะมีรูปปูชาอยู่รอบ ๆ สระ

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๔๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " พีราบ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่ทำหน้าที่เป็นพยัญชนะท้ายจาก " บ " เป็น " ป " คำที่ถูกตัดคือ " พีราบ " มีความหมายว่า " นกชนิดหนึ่งมีลักษณะคล้ายนกเขา เลี้ยงกันตามบ้านและใช้สื่อสารได้ " คำนี้สันนิษฐานว่ามาจากสันสกฤตว่า " วิราพ " ไทยนำมาใช้โดยแผลง " ว " เป็น " พ " และเปลี่ยน " พ " ตัวหลังเป็น " บ " ส่วน " พีราบ " ไม่ปรากฏในพจนานุกรม

มณฑล - * มณฑล

ตัวอย่าง

แต่เมื่อเดินทางไปถึง กลับสามารถตระเวนไปตามมณฑลต่าง ๆ ได้
(ตระเวน) (มณฑล)

ว. พ.ศ. ๒๖ น. ๒๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มณฑล " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะท้ายของพยางค์คนจาก " ณ " เป็น " ล " คำที่ถูกคือ " มณฑล " มีความหมายว่า บริเวณ แคว้น " คำนี้มาจากคำว่า " มณฑล " ดังนั้นเมื่อไทยนำมาใช้ควรใช้ว่า " มณฑล "

รสชาติ - * รสชาติ

ตัวอย่าง

ที่ให้หยิบมาวางไวข้างตัวก็เพราะต้องการให้หยิบขึ้นมาดูประกอบการอ่าน
จะทำให้มีรสชากยิ่งขึ้น
(รสชาติ)

ป. พ.ศ. ๒๓ น. ๑๘

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " รสชาติ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะท้ายจาก " ติ " เป็น " ค " คำที่ถูกคือ " รสชาติ " มีความหมายว่า " รส ลักษณะที่รับรู้ด้วยลิ้น " คำนี้มาจากคำว่า " รส " ซึ่งเป็นคำบาลีสันสกฤต มีความหมายว่า " สิ่งที่รับรู้ด้วยลิ้น " กับคำว่า " ชาติ " เป็นคำบาลีสันสกฤต มีความหมายว่า " การเกิด การเป็นขึ้นมา " ส่วน " ชชาติ " มีความหมายว่า " วัตถุชนิดหนึ่งมีสีแสดสด "

วิญญาน - วิญญาน

ตัวอย่าง

ครู คือ ผู้นำทางวิญญาน
(วิญญาน)

ป. ศ.ศ. ๒๗ น. ๒๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " วิญญาน " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะท้าย คำที่ถูกตองคือ " วิญญาณ " มีความหมายว่า ความรู้แจ้ง ความรู้สึกตัว จิตใจ " คำนี้เป็นคำบาลีว่า " วิญญาณ "

หวน - *หวล

ตัวอย่าง

(๑) หลังจากรับประทานข้าวต้มเป็นอาหาร เช้าแล้วก็หวลกลับ ไปพักคยาอีก
(หวน)

ว. มิ.ย. ๒๔ น. ๔๓

(๒) ไหน... ไหนเราก็หวลกลับมาเยี่ยมไทย ส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย...
(หวน)

ว. มิ.ย. ๒๔ น. ๔๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " หวล " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะท้ายจาก " น " เป็น " ล " คำที่ถูกตองคือ " หวน " มีความหมายว่า " เวียนกลับมา " คำนี้เป็นคำไทยควรสะกดตรงตามมาตราส่วน " หวล " ไม่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

อัสสัมชัญ - * อัสสัมชัญ

ตัวอย่าง

เมื่ออายุได้ ๗ ขวบ เรียนชั้นประถมที่โรงเรียนอัสสัมชัญ
(อัสสัมชัญ)

ว. ท.ค. ๒๓ น. ๓๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " อัสสัมชัญ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะท้ายจาก " ญ " เป็น " น " คำที่ถูกคองคือ " อัสสัมชัญ "

อิริยาบถ - * อิริยาบถ

ตัวอย่าง

หลังจากการใช้สมองมาก ๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลงอิริยาบถสัก ๒-๓ นาที
(อิริยาบถ)

ป. มี.ค. ๒๔ น. ๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " อิริยาบถ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นพยัญชนะท้ายจาก " ถ " เป็น " ท " คำที่ถูกคองคือ " อิริยาบถ " มีความหมายว่า " อากาศที่ร่างกายอยู่ในท่าใดท่าหนึ่ง " คำนี้เป็นคำสมาสมาจากคำบาลีว่า " อิริยา " สมาสกับคำบาลีว่า " ปถ " ดังนั้น การเขียนคำว่า " บถ " จึงต้องใช้ " ถ " แทน " ท "

๑.๒.๓.๒ การเปลี่ยนแปลงส่วนของคำที่เป็นสระ
หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำที่คองการผิดไปจากคำที่ถูกคอง เนื่องจากคำนั้นมีการ
ใช้สระผิดรูป

คัมภีร์ - * คำภีร์

ตัวอย่าง

ในคำภีร์ทางศาสนาใหญ่ ๆ เช่น พุทธศาสนา คริสตศาสนาและศาสนาอิสลาม
(คัมภีร์)

กศน. ต.ค. - พ.ย. ๒๔ น.๒๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " คำภีร์ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นสระของพยางค์หน้าจาก " ม " เป็น " ำ " คำที่ถูกต้องคือ " คัมภีร์ " คำนี้เป็นคำบาลีที่มี " ม " เป็นตัวสะกด ดังนั้นเมื่อไทยรับมาใช้ออกเสียง " อำ " ต้องเขียน " ม " ตามหลักเกณฑ์การใช้อำ " อัม " ของพระยาอุปกิตศิลปสารซึ่งกำหนดไว้ว่า " ม " ใช้กับคำที่มาจากบาลีสันสกฤต ที่ประสมด้วยสระอะ และ ม สะกด เช่น รมภา มาจากรมภา รมณีย์ มาจากรมณย คัมภีร์ มาจาก คมภีร์

คัมภีร์ภาพ - * คำภีร์ภาพ

ตัวอย่าง

พระองค์เป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงพระปรีชาสามารถอย่างสุขุม

คำภีร์ภาพ

(คัมภีร์ภาพ)

กศน. ต.ค. - พ.ย. ๒๔ น.๕๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " คำภีร์ภาพ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นสระของพยางค์หน้าจาก " ม " เป็น " ำ " คำที่ถูกต้อง คือ " คัมภีร์ภาพ " คำว่า " คัมภีร์ " เป็นคำบาลีที่มี " ม " เป็นตัวสะกด ดังนั้น เมื่อไทยรับมาใช้ออกเสียง " อำ " ต้องเขียน " ม " ตามหลักเกณฑ์การใช้อำ " อัม " รูปที่ได้เป็น " คัมภีร์ " แลวนำมาสมาสกับคำว่า " ภาพ " เป็น " คัมภีร์ภาพ " มีความหมายว่า " ความลึกซึ้ง "

เทิด - * เทอด

ตัวอย่าง

(๑) ส่วนมากกล่าวเทอดพระเกียรติไว้ในหนังสือที่ระลึก คำกล่าวเปิดงาน

(เทิด)

และประกาศเทอดคุณทางวิทยุท้องถิ่น

(เทิดคุณ)

ป. ศ.ศ. ๒๓ น.๖

(๒) สอนให้เด็กเชื่อและนิยมคุณธรรมเบื้องต้นทางศาสนา เช่น การบูชา
พระรัตนตรัย การเทอดคุณคุณเมตตา มารดา ครู อาจารย์

(เทิดคุณ)

ว. ก.พ. ๒๓ น. ๑๘

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " เทอด " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนแปลง
ส่วนของคำที่เป็นสระจาก " เ " เป็น " เอ " คำที่ถูกต้องคือ " เทิด "
ถึงแม้ว่าสระเอ จะมีการใช้ได้ ๓ อย่าง คือ

ก. การใช้อย่างเดิมคือคง " เอ " ไว้ เช่น เทอม เทอญ

ข. การแปลง " อ " เป็น " เ " เช่น เกิน เริง วิธีนี้ใช้มาก แต่ไม่ใช่
กับคำที่สะกดด้วยแม่เอย

ค. การตัด " อ " ออก วิธีนี้จะใช้กับคำที่สะกดด้วยแม่เอย

การใช้จะใช้อย่าง (ก) ทั้งหมดก็ไม่ผิด แต่สำหรับคำว่า " เทิด "
พจนานุกรมโดยยกเลิกคำว่า " เทอด " ซึ่งเคยเขียนมาแต่โบราณให้ใช้ " เทิด "
แทนคำเดิม ดังนั้นคำที่ถูกต้องในปัจจุบันตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานคือ
" เทิด "

*
บันทึล - บรรคาล

คัวอยาง

(๑) กฎเกณท์หรือระเบียบไมสามารถจะ**บรรคาล**ให้คนปฏิบัติชอบได้

(บันทึล)

คลดอกไปถ้าไม่มีสำนึกชอบ เพราะเป็นสิ่งที่บังคับมาจากภายนอก

ป. พ.ย. ๒๗ น. ๑

(๒) นายโค**บรรคาล**โหสะจึงชกนายลอม

(บันทึล)

ว. นิ.ย. ๒๔ น. ๕๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " บรรคาล " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของที่เป็นสระจาก " ัน " เป็น " รร " คำที่ถูกคือ " บันทึล " " บรร " เป็นคำที่เขียนเมื่อคำนั้นแดงมาจาก " ประ บริ หรือ ปริ " แต่ " บันทึล " เป็นคำที่มาจากภาษาเขมรว่า " บณฺฑาล " และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน กำหนดให้ใช้ไว้ว่า " บันทึล "

ปลุกปั้น - * ปลุกปั้น

คัวอยาง

ทั้งนี้เพราะครูนอกจากจะเป็นผู้ให้วิชาความรู้ ให้วิชาชีตและทักษะต่าง ๆ แก่เด็กแล้ว ครูยังเป็นผู้หล่อหลอม**ปลุกปั้น**ให้เด็กเป็นคนดี

(ปลุกปั้น)

ว. ก.พ. ๒๔ น. ๑๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ปลุกปั่น " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นสระจาก " ุ " เป็น " ู " คำที่ถูกตัดคือ " ปลุกปั่น " มีความหมายว่า " เสกสรรค สรางสรรค " คำนี้เกิดจากคำสองคำ คือ " ปลุก " มีความหมายว่า " ทำให้ตื่น กระตุ้นให้เกิดกำลังใจ " และ " ปั่น " มีความหมายว่า " เสกสรรคขึ้น "

พิมพา - * พิมพัม

ตัวอย่าง

ผู้ชายบางคนนอนทอดตัวเหยียดยาวคว่ำหน้า ไคยินเสียงพิมพัมแว่วมา
(พิมพา)

ว. มิ.ย. ๒๔ น. ๔๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " พิมพัม " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะมีการเปลี่ยนส่วนของคำที่เป็นสระจาก " ่า " เป็น " ัม " คำที่ถูกตัดคือ " พิมพา " คำนี้เป็นคำไทย ดังนั้น การเขียนคำที่ออกเสียง " อ่า " ต้องใช้ " ่า "

๑.๓ การสะกดการันต์ผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด การเขียนคำบางคำ เมื่อผู้เขียนเกิดความไม่มั่นใจ ผู้เขียนมักจะนำคำที่ต้องการเขียนนั้นไปเทียบกับคำอื่น ซึ่งเคยรู้ เคยเห็นมาแล้วเป็นอย่างดี วิธีการเช่นนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เขียน เขียนหนังสือผิดพลาดเพราะคำที่มีเสียงเหมือนกัน คล้ายกัน เขียนต่างกันมื่ออยู่มาก เนื่องจากมีความหมาย รูปศัพท์ ตลอดจนหลักทางภาษาในการกำหนดให้เขียนอาจต่างกัน จะใช้กฎแนวเทียบเสมอไปไม่ได้

การเขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำต่าง ๆ โดยเทียบกับคำ หรือส่วนของคำอื่นที่ผู้เขียนคุ้นเคย และคำนั้นออกเสียงเหมือนกัน หรือคล้ายกัน และคำหรือส่วนของคำที่นำมาเทียบนั้นอาจมีความหมายเกี่ยวข้องกัน หรือไม่เกี่ยวข้องกันก็ได้

กฎหมาย - * กฎหมาย

ตัวอย่าง(๑) ...โดยผลของกฎหมาย ตามมาตรา ๒๖

(กฎหมาย)

ป. มี.ค. ๒๔ น. ๑๕

(๒) ผมได้รับมอบหมายให้ไปบรรยายเรื่องกฎหมายที่ครูควรรู้

(กฎหมาย)

ป. ก.ย. ๒๔ น. ๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " กฎหมาย " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะสะกดคำว่า " กฎ " ด้วยตัว " ฎ " ผู้เขียนอาจเทียบคำว่า " กฎ " กับคำว่า " ปราบกฎ " ซึ่งเป็นคำที่ออกเสียงคล้ายกัน คำที่ถูกต้องคือ " กฎหมาย " มีความหมายว่า " บทบัญญัติซึ่งผู้มีอำนาจสูงสุดของประเทศตราไว้ "

กลืนอาย - * กลืนไอ

ตัวอย่างอากาศยามเช้าให้กลืนไอของความบริสุทธิ์ปราศจากมลพิษ

(กลืนอาย)

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๔๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " กลืนไอ " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบคำว่า " ไอ " ซึ่งมีความหมายว่า " สิ่งที่มีลักษณะอย่างควันลอยออกไปจากของที่ถูกความร้อนทำให้ระเหย " คำที่ถูกต้องคือ " กลืนอาย " มีความหมายว่า " กลืน "

ความจำนง - * ความจำนงค

ตัวอย่าง

ชายชื่อสุกแจ่งความจำนงคที่จะให้ลูกชายชื่อจุกเข้าเรียนตั้งแต่วันเข้าประชุม
(ความจำนง)

ว. ก.ย. ๒๔ น. ๔๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ความจำนงค " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจจะเทียบ
จากคำว่า " อนงค " ซึ่งมี " ค " คำที่ถูกห้อยคือ " ความจำนง "

การนิเทศ - * การนิเทศก

ตัวอย่าง

การนิเทศกการศึกษาจะใช้วิธีง่าย ๆ โดยเยี่ยมจังหวัดนั้น อำเภอนี้

(การนิเทศ)

เยี่ยมที่อ่านหนังสือ หรือเยี่ยมกลุ่มสนใจ

กศน. ค.ศ.-พ.ย. ๒๔ น. ๕๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " การนิเทศก " เป็นคำที่สะกดผิด อาจเกิดจากผู้เขียน
เทียบกับคำว่า " ศึกษา นิเทศก " คำว่า " นิเทศ " มาจากคำว่า " นิ + เทศ "
ลง อ บัจจย เป็นอาการนามมีความหมายว่า " การแสดง การจำแนก " ส่วน
" นิเทศก " มีความหมายว่า " ผู้แสดง ผู้จำแนกออก " ในที่นี้ต้องการคำกริยาจึง
ต้องใช้รูป " นิเทศ "

กระเวน - * กระเวน

ตัวอย่าง

(๑) แต่เมื่อเดินทาง ไปถึงกลับสามารถกระเวนไปคามมณฑลต่าง ๆ ได้
(กระเวน) (มณฑล)

ว. พ.ศ. ๒๖ น. ๒๓

(๒) ในบรรดาผู้ถูกรับบริจาคนั่งสี่อรัญญิก หลังจากออกกระเวน รับบริจาค
(กระเวน)
กันจนหน้าคำ

กศน. ส.ศ. - ก.ย. ๒๔ น.๓๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " กระเวน " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบกับคำว่า
" บริเวน " มีความหมายว่า พื้นที่ภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ " คำที่ถูกต้องคือ
" กระเวน " มีความหมายว่า " ไปทั่ว ๆ รอบบริเวน "

ตะราง - * ทาราง

ตัวอย่าง

ตัวอย่างเช่นใครมาผูกกระทบกระเทียบเปรียบเปรย เขาหน้ไม่ได้ แต่กลับ
ทนอยู่ในคุกทารางได้เป็น ๒๐ - ๓๐ ปี
(ทาราง)

ป. มิ.ย. ๒๔ น. ๒๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ทาราง " เป็นคำที่สะกดผิด ทำให้ผิดความหมาย เพราะ
" ทาราง " มีความหมายว่า " ช่องสี่เหลี่ยมที่เกิดจากเส้นขนานในแนวตั้งกับแนวนอน
ตัดกัน " คำที่ถูกต้องการใช้ในที่นี้คือ " ตะราง " มีความหมายว่า " ที่คุมขังนักโทษ "



พรหม - * พรหมณ์

ตัวอย่าง

วรรณะพรหมณ์เกิดจากโอษฐ์ของพระพรหมณ์

(พรหม)

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๕๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " พรหมณ์ " เป็นคำที่สะกดผิดซึ่งอาจเกิดจากผู้เขียนเทียบกับ " พรหมณ์ " ซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกัน " พรหมณ์ " มีความหมายว่า " คนในวรรณะที่ ๑ แห่งสังคมนตรี ซึ่งมี ๔ วรรณะคือ พรหมณ์ กษัตริย์ แพศย์และศูทร " คำที่ถูกขีดคือ " พรหม " ซึ่งเป็นพระเป็นเจ้าผู้สร้างโลก ในศาสนาพรหมณ์ เทพในพรหมโลก "

ดอกพุท - * ดอกพุทช

ตัวอย่าง

สังเกตุดอกไม้ที่นำมาสักการะก็เหมือนกันกับบ้านเรา มีดอกพุทช ดอกรัก

(ดอกพุท)

และดอกดาวเรือง เป็นต้น

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๕๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ดอกพุทช " เป็นคำที่สะกดผิดซึ่งผู้เขียนอาจเทียบกับคำว่า " พุทช " มีความหมายว่า " ผู้ศรีสุ ผู้ต้น ผู้เบิกบานแล้ว " คำที่ถูกขีดคือ " พุช " มีความหมายว่า " พรรณไมพวกหนึ่ง "

มาตรฐาน - * มาตรฐาน

ตัวอย่าง

เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานเรื่องคุณภาพของผู้เรียนตามโครงการนี้ให้สูงขึ้น
(มาตรฐาน)

ป. ก.ย. ๒๔ น. ๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มาตรฐาน " เป็นคำที่สะกดผิด อาจเกิดจากผู้เขียนเทียบ
กับคำว่า " มาตรา " ซึ่งมีความหมายว่า " หลักกำหนดการวัด เช่น วัดขนาด วัดจำนวน
เวลาและมุม " เป็นความหมายที่เกี่ยวข้องกับ " มาตรฐาน " ซึ่งมีความหมายว่า สิ่งที่อยู่
เอาเป็นหลักสำหรับเทียบกำหนด "

เยื่อใย - * เยื่อใย

ตัวอย่าง

การพูดแบบไวเยื่อใยก็เหมือนการตอกลิ้มให้ช่วงว่างระหว่างครูกับศิษยานิเทศก์
(เยื่อใย)

กว้างออกไปอีก

ป. ส.ค. ๒๗ น. ๘

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " เยื่อใย " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบกับคำว่า
" ไยดี " มีความหมายว่า " พอใจ ยินดี " มักใช้ในความปฏิเสธว่า " ไฉนไยดี "
คำที่ถูกขีดคือ " เยื่อใย " มีความหมายว่า " ความเกี่ยวพัน แม้จะขาดจากกันไปแล้ว
แต่ยังมีความอาลัยเหลืออยู่ "

*
วิพากษ์วิจารณ์ - วิพากย์วิจารณ์

ตัวอย่าง

- (๑) เพราะฉะนั้นการวิพากษ์วิจารณ์ในการสอบเข้าอุดมศึกษาจะต้อง
(วิพากษ์วิจารณ์)

ว. ก.พ. ๒๓๗ น. ๕๖

- (๒) การวิพากษ์วิจารณ์กันในหมู่บ้าน
(วิพากษ์วิจารณ์)

ว. ก.ย. ๒๔๘ น. ๔๗

- (๓) เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพที่ไม่ต้องถกเถียงวิพากษ์วิจารณ์กันอีกต่อไป
(วิพากษ์วิจารณ์)

ป. ก.ย. ๒๔๘ น. ๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " วิพากษ์วิจารณ์ " เป็นคำที่สะกดผิด อาจเกิดจากผู้เขียน
เทียบกับ " พากย์ " ซึ่งมีความหมายว่า " คำพูด " ภาษา คำกล่าว เรื่องราว เป็น
ทำนองเมื่อเวลาแสดงโขนหรือหนังใหญ่ เป็นต้น " ส่วนคำว่า " วิพากษ์วิจารณ์ " มี
ความหมายว่า " การกล่าวติชม "

*
สถานการณ์ - สถานการณ์

ตัวอย่าง

แต่พอกลับจะเอาความรู้ ความคิด ทฤษฎีเหล่านั้นมาใช้ใน สถานการณ์จริง
(สถานการณ์)

คือ ลงมือทำอะไรให้ปรากฏเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา ปรากฏว่าทำอะไรไม่เป็น

ป. ก.ย. ๒๖๖ น. ๑๓



คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สถานการ " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบกับคำว่า " การ " มีความหมายว่า " กิจ งาน ชุระ หน้าที่ " เมื่ออยู่ทนายสมาสีในบางที่บางแห่ง แปลว่า ผู้ทำ เช่น กุมภการ " คำที่ถูกคือคือ " สถานการณ์ " มีความหมายว่า " เหตุการณ์ที่กำลังเป็นไป "

สร้างสรรค * สร้างสรร

ตัวอย่าง

ผู้บริจาคของอุทิศตนในการมีบทบาทในเรื่องการปรับปรุงการเรียนการสอน กล่าวคือต้องมี ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และ ผู้นำทางการสอนที่ดี (สร้างสรรค)

ป. ส.ค. ๒๓ น. ๑๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สร้างสรร " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบกับคำว่า " เลือกสรร " ซึ่งมีความหมายว่า " พิจารณาเลือกเอาแต่สิ่งดี ๆ " คำที่ถูกคือคือ " สร้างสรรค " ซึ่งมีความหมายว่า " สร้างใหม่ให้ดีขึ้น "

สาบสูญ * สาปสูญ

ตัวอย่าง

หลังจากนั้นแบบฉบับจริงก็กลาออกจากกร เป็นกลาสีเรือ มอบเงินทั้งหมดให้แก่ มูลนิธิเด็กแล้ว สาปสูญ ไปจนถึงทุกวันนี้ (สาบสูญ)

ว. ส.ค. ๒๓ น. ๔๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สาปสูญ " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบกับคำว่า " สาป " ซึ่งหมายถึง " คำให้ร้ายให้เป็นที่ต่าง ๆ นานา " คำที่ถูกคือคือ " สาบสูญ " ซึ่งมีความหมายว่า " สูญหาย "

สะอื้นไห้ - * สะอื้นไห้

ตัวอย่าง

หญิงชราพุกหน้าแทนคำตอบและสะอื้นไห้อาศูร
(สะอื้นไห้)

ป. ก.พ. ๒๔ น. ๘

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " สะอื้นไห้ " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบกับ " ไห้ " มีความหมายว่า " มอบ สละ อนุญาต " คำที่ถูกตัดคือ " สะอื้นไห้ " มีความหมายว่า " อากักรที่น้ำตาไหลเพราะประสบอารมณ์อย่างแรงกล้า "

หลับไหล - * หลับไหล

ตัวอย่าง

คุณคงเคยได้ยินได้ฟังเพลงหวานถ้อยบทนี้ มาแล้ว เป็นเพลงที่มี
ท่วงทำนองเอื้อนเสนาะชวนหลับไหล

ป. ส.ค. ๒๔ น. ๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " หลับไหล " เป็นคำที่สะกดผิด ผู้เขียนอาจเทียบกับ คำว่า " ไหล " ที่มีความหมายว่า " เคลื่อนที่ไปอย่างของเหลว เช่น น้ำ เลื่อนไป " คำที่ถูกตัดคือ " ไหล " ซึ่งมักจะใช้กับคำว่า " หลง " เป็น " หลงไหล " มีความหมายว่า " เผลอไหล สติเพี้ยน "

๑.๔ การสะกดการันต์ผิดเพราะเสียงอ่าน หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำต่าง ๆ ตามเสียงที่ออกตามความนิยม การออกเสียงเช่นนั้นทำให้ผู้เขียนเขียนไม่ถูกตามกฎเกณฑ์การเขียนที่กำหนดไว้ หรือมีเช่นนั้นก็อาจเป็นเพราะเขียนคำต่าง ๆ ตามเสียงอ่านซึ่งเป็นเสียงที่ผิดหรือไม่ชัดเจน ข้อผิดพลาดในคานนี้แยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ

- ๑.๔.๑ สะกดการันต์ผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่านตามความนิยม
 ๑.๔.๒ สะกดการันต์ผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่านที่ผิดหรือไม่
 ชัดเจน

๑.๔.๑ สะกดการันต์ผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่านตามความนิยม
 หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำต่าง ๆ ผิด เนื่องจากเขียนตามเสียงอ่านตามความนิยม
 แต่การเขียนตามเสียงอ่านนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมายเกณฑ์การเขียน

การสะกดการันต์ผิดเพราะเสียงอ่านตามความนิยมนั้นเท่าที่พบมีเพียง ๒ คำ
 ซึ่งเป็นการเขียนผิดเนื่องจากเป็นคำแผลง

ก่าเน็ค - * ก่าเหน็ค

ตัวอย่าง

ในอีกสิบปีข้างหน้าเราจะโค่นลงครบรอบศตวรรษของก่าเหน็คสถาบันอุดมศึกษา
 (ก่าเน็ค)

สมัยใหม่เป็นแห่งแรก

ป. เม.ย. ๒๖ น. ๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ก่าเหน็ค " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะเป็นคำที่เขียนตาม
 เสียงอ่าน คำที่ถูกต้องคือ " ก่าเน็ค " คำนี้อ่านว่า ก่า-เหน็ค เป็นการอ่านตาม
 ความนิยม เกิดจากการแผลงคำ " เกิด " แผลงโดยการเติม " วน " กลางคำและ
 คงรูปสระเดิมไว้ที่พยางค์หลัง

คำวับ - * คำหับ

ตัวอย่าง

ส่วนสิ่งจูงใจในการเรียนการสอนนั้น ผมคิดว่าทุกท่านสามารถไป
ค้นคว้าคำหรับคำราเอาเองได้

(คำรับ)

ป. พ.ศ. ๒๓ น. ๒๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " คำหรับ " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะเป็นคำที่เขียนตาม
เสียงอ่าน คำที่ถูกต้องคือ " คำรับ " คำนี้อ่านว่า คำ - หรับ เป็นการอ่าน
ตามหลักเกณฑ์การแผลงคำ " คำรับ " มาจากคำว่า " ตรีบ " แผลงโดยการเติม
" ่า " ลงกลางคำและคงรูปสระเดิมไว้ที่พยางค์หลังตามหลักเกณฑ์การแผลง หลักการอ่าน
คำแผลงที่คำเดิมมีพยัญชนะควบ ร ล ว ประสมอยู่เมื่อแผลงออกเป็น ๒ พยางค์แล้ว ต้อง
อ่านออกเสียงพยางค์หลังให้มีระดับเสียงเท่าคำเดิม ดังนั้นคำนี้จึงอ่านออกเสียง
" คำ - หรับ " ท้ายเหตุนี้ผู้เขียนจึงเขียนตามเสียงอ่านโดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์การ
แผลงคำ

๑.๔.๒ สะกดการันต์ผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่านที่ผิดหรืออ่าน
ไม่ชัดเจน หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำต่าง ๆ ผิด เนื่องจากเขียนตามเสียงอ่านซึ่ง
ไม่ถูกต้องหรืออ่านไม่ชัดเจน ซึ่งอาจเนื่องมาจากความไม่รู้รากศัพท์เป็นเหตุให้การเขียน
คำนั้น ๆ ผิดพลาด

กักขพะ - * กักขระ

ตัวอย่าง

แม้ผู้เขียนจะแสดงความกักขระ หรือมิได้นำเงสรตัวผู้มาผสมกับ

(กักขพะ)

เงสรตัวเมีย

กศน. ศ.ศ. - พ.ย. ๒๔ น. ๕๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " กักขระ " เป็นคำที่สะกดผิดเพราะออกเสียงพยางค์หลังผิด จึงมีการเปลี่ยนแปลงการเขียนส่วนของคำผิดไป " พ " เป็น " ร " คำที่ถูกต้อง คือ " กักขพะ "

กระคือวีอรัน - * กระคือวีอลัน

ตัวอย่าง

บางครั้งมีคำกล่าวว่าคุณที่กระคือวีอลันในเรื่องการไม่รู้หนังสือไฉไลเลยหรือ
(กระคือวีอรัน)

มองเห็นคุณค่าความสำคัญของวัฒนธรรมภาษาพูดน้อยไป

กศน. เม.ย. - พ.ค. ๒๓ น. ๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " กระคือวีอลัน " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะออกเสียงพยางค์ท้ายผิดจึงมีการเปลี่ยนแปลงการเขียนส่วนของคำผิดไป " ร " เป็น " ล " คำที่ถูกต้อง คือ " กระคือวีอรัน "

กล่ากราย - * กร่ากราย

ตัวอย่าง

ด้วยความสามารถของพ่อขุนรามคำแหงคั้งนี้ จึงทำให้บ้านเมืองสงบร่มเย็น
ไม่มีศัตรูมากร่ากราย ชาวปลา อาหารบริบูรณ์
(กล่ากราย)

ป.ก.ย ๒๖ น. ๑๐

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " กร่ากราย " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะออกเสียงผิด ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงส่วนการเขียนส่วนของคำผิดไป " ล " เป็น " ร " ในคำว่า " กล่า " คำที่ถูกต้องคือ " กล่ากราย "

จกกรม - * จงกลม

ตัวอย่าง

เหล่าทาส ทาสี มาไหว้พระเดินจงกลมดูสงบเสงี่ยมแต่แฝงควย
(จกกรม)

ความเศร้า

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๔๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " จงกลม " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะมีการเปลี่ยนแปลง
ส่วนของคำคือเปลี่ยน " ร " เป็น " ล " คำที่ถูกคองคือ " จกกรม "

ปล้มปิติ - * ปริ้มปิติ

ตัวอย่าง

ครูอาวูโสได้เข้าเฝ้าเป็นประจำทุกปีถึงความปริ้มปิติแก่บรรดาครู
(ปล้มปิติ)

ว. มี.ค. ๒๗ น. ๑๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ปริ้มปิติ " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะออกเสียงผิด
ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงส่วนของคำ คือ เปลี่ยน " ล " เป็น " ร " คำที่ถูกคอง คือ
" ปล้มปิติ "

อะไหล่ - * อาไหล่

ตัวอย่าง

เพื่อจัดหาเครื่องดนตรีอาไหล่และอุปกรณ์ดนตรีซึ่งมีราคาสูง
(อะไหล่)

กศน. ข.ค.๒๔ - ม.ค. ๒๕ น. ๔๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " อาไหล " เป็นคำที่สะกดผิด เพราะเขียนตามเสียงอ่าน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงส่วนของคำ คือ เปลี่ยน " ะ " เป็น " า " คำที่ถูกต้อง คือ " อะไหล "

๑.๕ การสะกดการันต์ผิดเพราะความเลินเล่อ หมายถึง การผิดพลาดของคำต่าง ๆ ซึ่งสังเกตได้จากเนื่องมาจากการขาดความระมัดระวังในการเรียงพิมพ์ มิได้เกิดจากความไม่รู้ของผู้เขียน

ตัวอย่าง

เชื่อไหมครับว่า ขณะที่คนไทย เตนแรงเตนการ ให้นิยมใช้ของไถ่นั้น
(เตนแรงเตนกา)

ญี่ปุ่นก็กำลังเตนอยู่เหมือนกัน

ป. มิ.ย. ๒๔ น. ๓๐

ตัวอย่าง

" ครู " เป็นสิ่งควบคู่กับชีวิต ครูเป็นสิ่งควบคู่กับโลก ไม่มีชีวิตใด
อยู่ใดโดยปราศจากครู

(ปราศจาก)

กศน. ก.พ. - มี.ค. ๒๔ น. ๕๖

ตัวอย่าง

นายกรัฐมนตรี ได้มอบรางวัลดีเด่นประเภทต่าง ๆ รวมทั้งมอบรางวัล
แก่เด็ก ๆ ที่ชนะการประกวดวาดภาพ ส.ค.ส. ไปรษณีย์...

(ไปรษณีย์บัตร)

ป. พ.ย. ๒๔ น. ๑๐

ตัวอย่าง

ทูลวันนึ่งปูนทาคนคบควยนอยเค็มที
(ทุก)

ป. ส.ค. ๒๔ น. ๒๖

ตัวอย่าง

เหตุการณทบ้านเหลงรังเป็นบพิสูจน์ ถึงความจริงในข้อนี้เป็นอย่างดี
(พิสูจน์)

ป. ก.พ. ๒๔ น. ๕

ตัวอย่าง

สงครามโลกครั้งที่ ๒ ผู้บ่นบอบช้ำจากความพ่ายแพ้ อย่างยับเยิน
(พ่ายแพ้)
ในสมรภูมิ

ป. ก.ค. ๒๖ น. ๑๔

ตัวอย่าง

ถ้าเราให้เสียก่อนนี้เป็นเมตตธรรม ในทางศาสนาถือว่าเป็นกุศล
(เมตตธรรม)

ป. มี.ค. ๒๔ น. ๒๐

ตัวอย่าง

ในการที่พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๔ ได้ทรงเปิดประตูรับ
อารยธรรมตะวันตกอย่างเต็มที่ . . .
(อารยธรรม)

ป. เม.ย. ๒๖ น. ๖

ตัวอย่าง

ครั้นถึงเวลาสังเกตเห็นไคววสมาชิกร้อยหรือลงเต็มที
(ร้อยหรือ)

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๔๓

๒. การสะกิดการันตลกลิ้น หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนคำคำหนึ่งในข้อความเดียวกัน หรือในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันออกไป สาเหตุอาจเนื่องมาจากคำนั้นพจนานุกรมกำหนดให้เขียนได้ ๒ รูป และผู้เขียนไม่แน่ใจว่าควรใช้รูปใดจึงใช้ทั้ง ๒ รูปปะปนกัน ทำให้เกิดการลักลั่น หรือพจนานุกรมกำหนดให้ใช้คำหนึ่งแต่ผู้เขียนไม่ทราบ

ธรรม - ธรรมะ

ตัวอย่าง

พระเจ้าแผ่นดินไทยทรงมั่นคงในหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า โดยเพราะพระเจ้าแผ่นดินกรุงรัตนโกสินทร์ตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ ถึงรัชกาลปัจจุบัน โดยทรงมั่นคงอยู่ในศีลธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าตลอดเวลา เอาหลักธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นนโยบายในการปกครอง

ป. ก.ย. ๒๖ น. ๑๐

คำชี้แจงได้ในตัวอย่าง "ธรรม" และ "ธรรมะ" มีความหมายว่า "คุณความดี" พจนานุกรมกำหนดให้เขียนได้ ๒ รูป คือ "ธรรม" และ "ธรรมะ" ดังนั้นในการเขียนจะใช้คำใดก็ได้ ความหมายเดียวกันควรเลือกใช้คำเดียว เพราะถ้าใช้ทั้งสองคำจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดตามความหมาย

ปาติโมกข์ - ปาฏิโมกข์

ตัวอย่าง

ณ วันจาตุรงคสันนิบาตพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงโอวาทปาติโมกข์
 . . . ความสำคัญของวันนี้อีกข้อหนึ่งคือพระพุทธรเจ้าทรงแสดงโอวาท
ปาฏิโมกข์ประกาศหลักธรรมคำสอนของพระองค์

ป. ก.ค. ๒๖ น. ๑๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ปาติโมกข์ " เป็นคำที่สะกดถูกต้องตามที่พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานกำหนด ส่วน " ปาฏิโมกข์ " เป็นคำที่สะกดผิด คำนี้ไม่ปรากฏในพจนานุกรม สาเหตุที่ผู้เขียนนำมาใช้ปะปนกันทำให้เกิดการสับสนอาจเนื่องมาจากผู้เขียนไม่ทราบว่าพจนานุกรมกำหนดไว้อย่างไร

ทัศนะ - ทรรคนะ

ตัวอย่าง

. . . องค์ประกอบของกระบวนการศึกษา (กระบวนการเรียนการสอนและกระบวนการบริหาร) ซึ่งจะทำให้การศึกษาเป็นไปตามปรัชญาที่ยึดถือซึ่งจะทำให้เราทราบทัศนะของนักการศึกษาในกลุ่มที่ยึดถือปรัชญานั้นได้โดยปริยายซึ่งในที่นี้ ก็คือทัศนะของความรู้ . . .

. . . ในทรรคนะของควินที่เสียนักการศึกษาสมัยของกรุงโรมได้ให้ทรรคนะเกี่ยวกับแหล่งของความรู้ไว้ว่า . . .

กศน. ค.ค.-พ.ย. ๒๔ น. ๕๒ - ๕๓

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ทัศนะ " และ " ทรรคนะ " มีความหมายว่า " ความเห็น การเห็น " พจนานุกรมกำหนดให้เขียนได้ ๒ รูป คือ " ทัศนะ " และ " ทรรคนะ " ดังนั้นในการเขียนจะใช้คำใดก็ได้ แต่เมื่อเขียนในเรื่องเดียวกันหรือข้อความ

เดียวกันควรเลือกใช้คำเดียวกัน จากตัวอย่างผู้เขียนควรเลือกใช้คำใดคำหนึ่ง

โพทะเล - * โพธิ์ทะเล

ตัวอย่าง

อย่างกับเหตุการณ์ระเบิดที่โรงเรียนบ้านแหลมวัง อ.โพทะเล

จ. พิจิตร นั้นก็เช่นกัน . . .

จากกรณีที่น่าเวียนโรงเรียนบ้านแหลมวัง สปอ.โพธิ์ทะเล

สปจ. พิจิตร เก็บลูกระเบิดเคแล้วนำมาแกะเล่นในคอนเสาแถว

ป. ก.พ. ๒๔ น. ๒๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " โพทะเล " และ " โพธิ์ทะเล " เป็นสถานที่เดียวกัน
ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้เขียน " โพทะเล " ดังนั้นจากตัวอย่างผู้เขียนจึงควรใช้
" โพทะเล " สาเหตุที่ผู้เขียนใช้ปะปนกันจนเกิดการลึกลับอาจมาจากไม่ทราบ
ราชบัณฑิตยสถานกำหนดให้ใช้คำใด

ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้เครื่องหมายวรรคตอน หมายถึง การที่ผู้เขียน
ใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ในข้อความที่เขียนไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา
หรือการใช้เครื่องหมายวรรคตอนนั้นไม่ตรงกับหน้าที่หรือความหมายที่ควรใช้ เครื่องหมาย
วรรคตอนที่ใช้ผิดพลาดมี ๖ เครื่องหมาย คือ

๑. การใช้ไปยาลใหญ่ (ฯ) ผิดพลาด
๒. การใช้อัศเจรีย์ (!) ผิดพลาด
๓. การใช้ประศนี (?) ผิดพลาด
๔. การใช้ยัติภังค์ (-) ผิดพลาด
๕. การใช้จุลภาค (,) ผิดพลาด
๖. การใช้ไมยมก (ฯ) ผิดพลาด



๑. การใช้ไปยาลใหญ่ (๗๗) ผิดพลาด

พระยาอุปกิตศิลปสาร กล่าวถึง เครื่องหมายไปยาลใหญ่ (๗๗) ไว้ในหนังสือหลักภาษาไทยว่า

(๑๑) ไปยาลใหญ่ (๗๗, . . . หรือ) เครื่องหมายนี้โบราณใช้รูปนี้ ๗๗ มีวิธีการใช้เป็น ๒ อย่าง ดังนี้

ก. ใช้ตอนปลายไม่มีกำหนด ไม่ต้องอ่านข้อความที่ละไว้ เป็น
แถมออก " ละ " แทนเท่านั้น

ข. ใช้ตอนกลางบอกตอนจบ ไม่ต้องอ่านตอนกลางเหมือนกัน
เป็นแถมกบทว่า " ละถึง " แทนเท่านั้น (พระยาอุปกิตศิลปสาร
๒๕๐๒ : ๓๑๖)

จากคำอธิบายข้างต้นทำให้เราทราบว่า เครื่องหมาย ไปยาลใหญ่ (๗๗) ใช้แสดงข้อความแสดงว่าข้อความนั้นยังมีอีกแต่ไต่เว้นไว้ไม่ได้กล่าวถึง

การใช้ไปยาลใหญ่ (๗๗) ผิดพลาด หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนไปยาลใหญ่ (๗๗) แล้วยังมีคำอื่น เช่น เป็นต้น และอื่น ๆ ซึ่งมีความหมายทำนองเดียวกันทำให้เกิดความซ้ำซ้อน

ตัวอย่าง

- (๑) กิจกรรมการแสดงบนเวทีเกือบทุกจังหวัดมีการมอบรางวัลให้แก่ครูดีเด่น โรงเรียนดีเด่น ผู้บริหารดีเด่นและกรรมการศึกษาคือดีเด่น ๗๗ เป็นต้น

- (๒) วารสารการศึกษาที่ควรหาอ่าน ได้แก่ วารสารการศึกษาแห่งชาติ, ชาววิจัยทางการศึกษา, ชาวครูสภา, ชาวการประถมศึกษา, วิทยาจารย์, วารสารการศึกษานอกโรงเรียน, สารพัฒนาหลักสูตร, วารสารการแนะแนว, มิตรครู, ครูปริทัศน์, วารสารครุศาสตร์, ภารจารย์สาร, ฯลฯ เป็นต้น

ป. ท.ค. ๒๔ น. ๑๑

- (๓) การได้มาซึ่งอาชีพในปัจจุบันมีโช่งง่าย โดยเฉพาะอาชีพประเภทที่มีเกียรติ มีรายได้ดี และเป็นที่ยอมรับของสังคม เช่น อาชีพรับราชการ อาชีพพนักงานธนาคาร ฯลฯ เป็นต้น

กศน. ข.ค. ๒๓ - ม.ค. ๒๔ น. ๑๖

- (๔) การอยู่รอดและเจริญของคนประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ คือ สภาพของดิน น้ำ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ มรดกการเมืองในอดีต ฯลฯ เป็นต้น

ว. มี.ค. ๒๓ น. ๖๓

- (๕) กิจกรรมการแสดงความสามารถต่าง ๆ ของนักเรียน ได้แก่ ประกวดคัดลายมือ วาดภาพ ร้องเพลงและตอบปัญหา เป็นต้น ฯลฯ

ป. มี.ย. ๒๔ น. ๕

- (๖) ผลทางคุณค่าต่อการศึกษา ได้แก่ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์แนวคิดผลงาน ความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ แก่ครู นักเรียนและประชาชน ได้อย่างกว้างขวางในรูปแบบของสื่อการสอน หนังสืออ่านประกอบและอื่น ๆ ฯลฯ

ป. มี.ย. ๒๔ น. ๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ฯลฯ " " เป็นต้น " " และอื่น ๆ " มีความหมาย
ว่า " นอกจาก ๒ - ๓ อย่าง ที่กล่าวมาแล้วยังมีอย่างอื่นอีก " ดังนั้นการใช้ " ฯลฯ "
ร่วมกับ " เป็นต้น " และ " และอื่น ๆ " จึงเป็นการใช้เครื่องหมายและคำที่มีความ
หมายทำนองเดียวกันซ้ำซ้อน ผู้เขียนควรเลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง

๒. การใช้อัศเจรีย์ (!) ผิดพลาด

พระยาอุปกิตศิลปสาร กล่าวถึง เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ไว้ในหนังสือ
หลักภาษาไทยว่า

อัศเจรีย์ (!) แปลว่า เครื่องหมายบอกความมหัศจรรย์ ใช้ใส่เบื้องหลัง
คำอุทานที่คนพูดขึ้น เป็นการแสดงอาการทวง ๆ เช่น ประหลาดใจ เป็นต้น
เช่น โอ เอ๊ะ พุทฺธิ อนิจจา เป็นต้น หรือคำอื่น ๆ ก็ดี วลีก็ดี เป็น
ประโยคก็ดี ที่ผู้พูดกล่าวคล้ายคำอุทานข้างบนนี้ก็ใช้ไม้อัศเจรีย์ได้
(พระยาอุปกิตศิลปสาร ๒๕๐๒ : ๓๑๓)

จากคำที่กล่าวข้างต้นทำให้เราทราบว่า เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) เป็นเครื่องหมายที่
ใส่หลังคำอุทาน เพื่อแสดงความรู้สึกต่าง ๆ

ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) หมายถึง การที่
ผู้เขียนใช้เครื่องหมาย อัศเจรีย์ในที่ที่ไม่ควรใช้ หรือผู้เขียนใส่อัศเจรีย์มากเกินไป

ตัวอย่าง

(๑) เรื่องนี้เราไม่ว่างกันครับ ! เพราะเราบอกคุณแล้ว

ป. ก.ย. ๒๖ น. ๑๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ครับ " ไม่ได้แสดงความรู้สึกตกใจ เสียใจ ประหลาดใจ
หรือเป็นคำอุทาน ดังนั้นไม่ควรใส่อัศเจรีย์ หลังคำนั้น

ตัวอย่าง

บ้ายวันเสาร์ได้เสียบ้าง เข้าวินอาทิตย์อีกเจ้าหนึ่งมา ตัดไม้ทัน
ได้ไม่ครบ !

ว. ศ.ศ. ๒๗ น. ๕๘

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ได้ไม่ครบ " ไม่ได้แสดงความรู้สึกตกใจ เสียใจ
ประหลาดใจ หรือเป็นคำอุทาน ดังนั้นไม่ควรใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!)
หลังคำนั้น

ตัวอย่าง

ครับ สมัยนั้นเมื่อถึงฤดูปิดภาคเรียนเราก็กลับไปพบเขา เราก็กอง
ตกใจเมื่อพบ ไอ้ ! เพื่อนยากตัวดำมะเมื่อม
(เขา)

ว. ก.พ. ๒๗ น. ๖๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ไอ้ " ไม่ได้เป็นคำที่แสดงความรู้สึก ดังนั้นไม่ควร
ใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) หลังคำนั้น

ตัวอย่าง

ครับ ! เรื่องพรค้อย่างว่านี้กลัวไอ้ควมมีเห็นกันอยู่ทั่วไป มันคงไม่
(X) (X) (เขาคงไม่ไปทำสวน)
เลือกไปทำสวนอะไรหรอก ! กับว้ยเพียงแค่นี้
(X)

ว. ก.พ. ๒๗ น. ๖๖

ข้อความที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มันคงไม่เลือกไปทำสวนอะไรหรอก " เป็น
ข้อความที่ไม่ได้แสดงความรู้สึก ดังนั้นไม่ควรใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!)
หลังข้อความนั้น

ตัวอย่าง

บทความนี้ แก้ คุณครูควยแนวคิดและกิจกรรม

ป. ศ.ศ. ๒๗ น. ๑๘

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " แก้ " ไม่ได้เป็นคำพูดที่แสดงความรู้สึก ดังนั้นไม่ควรใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) หลังคำนั้น

ตัวอย่าง

(๑) ครับ ! มันต้องมีแผน มีโครงการ มีวิธีการและผู้ดำเนินการเรื่องงบประมาณ

ป. ส.ศ. ๒๖ น. ๑๖

(๒) ครับ ! เพื่อนผมวันนี้ไม่ได้เป็นความเหมือนวันก่อน
(มีคดีฟ้องร้อง)

ว. ก.พ. ๒๗ น. ๖๗

(๓) ครับ ! ฟังแล้วอยากตกใจไป ที่ดินในชนบทนั้นเขาไม่ได้ซื้อขายเป็นตารางนิ้ว หรือตารางเมตรเหมือนอย่างกรุงเทพ ฯ

ว. ก.พ. ๒๗ น. ๖๖

(๔) ครับ ! ตรงนี้แหละเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญที่น่าคิด

ป. ก.ย. ๒๖ น. ๑๓

(๕) ครับ ! หวนกลับไปคิดถึงวัน เดือน ปี ที่ผ่านมาในครั้งนั้น . . .

ว. ก.พ. ๒๗ น. ๖๗

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ครับ " ทั้งหมดไม่ได้เป็นคำที่แสดงความรู้สึก
ดังนั้นไม่ควรใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) หลังคำนั้น

ตัวอย่าง

ไหน ๆ ก็คงเดินทางอยู่แน่ ๆ มีเท่าไรก็เอาไปเท่านั้น

ว. ศ.ศ. ๒๓ น. ๕๔

ข้อความที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " มีเท่าไรก็เอาไปเท่านั้น " ไม่ได้เป็นข้อความแสดง
ความรู้สึก ดังนั้นผู้เขียนไม่ควรใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) หลังข้อความนั้น นึก
จากนั้นแล้วผู้เขียนยังใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) มากกว่า ๑ ครั้ง ถือเป็นข้อ
ผิดพลาดอีกประการหนึ่งควย

ตัวอย่าง

นึกแล้วประหลาดใจตัวเองจัง !!!

ว. ศ.ศ. ๒๓ น. ๖๓

ในกรณีที่ต้องการใส่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) หลังข้อความนั้นควรใช้เพียงครั้งเดียว
เนื่องจากการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์เกิน ๑ ครั้ง ถือว่าเป็นข้อผิดพลาด

๓. การใช้ปรศน์ (?) ผิดพลาด

พระยาอุปกิตศิลปสารกล่าวถึงเครื่องหมายปรศน์ (?) ไว้ในหนังสือหลัก
ภาษาไทยว่า

(๔) ปรศน์ (?) เครื่องหมายผู้ตั้งโบราณไม่มีก็จริง แต่บัดนี้
เรานิยมใช้แพร่หลายแล้ว จึงจำเป็นของใช้ แต่ของใช้เฉพาะคำถามเท่านั้น
ถึงเป็นบทเซนเดียวกันก็ตาม ถ้าไม่ใช่คำถามก็ไม่ควรใส่ปรศน์
(พระยาอุปกิตศิลปสาร ๒๕๐๒ : ๓๑๓)

จากคำกล่าวข้างต้นทำให้เราทราบว่า ปรัชนี้ (?) เป็นเครื่องหมายที่ใส่ท้ายคำถาม
เท่านั้น

ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้ ปรัชนี้ หมายถึง การที่ผู้เขียนเขียนปรัชนี้ (?)
ลงในข้อความที่ไม่ใช่คำถาม

ตัวอย่าง

(๑) เป็นการแจ้งให้ประชาชนทราบว่าเรากำลังทำอะไรอยู่ขณะนี้?
มีผลงานเป็นที่พอใจของประชาชนหรือยัง ?

ป. มี.ย. ๒๔ น. ๖

(๒) นี่เป็นส่วนหนึ่งของ โครงการ เรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์ ???

ว. มี.ค. ๒๗ น. ๔๗

(๓) เขายังไม่รู้เลยว่ากีโลกรัมหนึ่งมีกี่กรัม ?

กศน. ต.ค.- พ.ย. ๒๔ น. ๕๕

(๔) คำแปลบันทึกผลการผลิตของเขาโดยวิธีเครื่องหมายอะไรก็ไม่ว่าวัดตามฝายาน ?

กศน. ต.ค.- พ.ย. ๒๔ น. ๕๕

(๕) คนที่มีการทำงานทำมีเงินเดือนใช้เล่นแชร์กันเป็นทุกคน แต่ส่วนมากไม่รู้ว่าเป็น
คืออะไร ? เล่นตาม ๆ กันไป

ว. ก.พ. ๒๗ น. ๕๐

(๖) เป็นที่ยอมรับกันว่าคนที่ใครคนใดคนหนึ่งจะประสบผลสำเร็จในชีวิตมากน้อย
แค่ไหน ? การอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กนับว่ามีส่วนอย่างมาก

ว. เม.ย. ๒๗ น. ๑๗

ข้อความที่ยกมาในตัวอย่างไม่ใช่ข้อความที่เป็นคำถาม เป็นเพียงข้อความที่บอกความไม่เฉพาะเจาะจงลงไป ดังนั้นจึงไม่ควรเติมบริบทนี้ (?) หลังข้อความ

๔. การใช้ยัติภังค์ (-) ผิดพลาด

ยัติภังค์ (-) เป็นเครื่องหมายแยกคำให้ห่างกัน สำหรับใช้ชี้ค้ำยส่วนคั่นของคำ ซึ่งจำเป็นต้องเขียนแยกกัน เช่น คอนปลายของบรรทัด เป็นต้น เครื่องหมายนี้แสดงว่ายังมีส่วปลายคำอยู่อีกและจำเป็นต้องอ่านติดกัน ข้อผิดพลาดในคานนี้แยกออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๔.๑ การใช้ยัติภังค์ในที่ที่ไม่ควรใช้

๔.๒ การไม่ใช้ยัติภังค์ในที่ที่ควรใช้

๔.๑ การใช้ยัติภังค์ในที่ที่ไม่ควรใช้ หมายถึง การที่ผู้เขียนเพิ่มยัติภังค์ (-) เข้าไปในคำที่ไม่ต้องใช้

ตัวอย่าง

ถ้าผู้ปกครองให้ความสนใจการเรียนของบุตร - ธิดา ก็จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กศน. มี.ย. - ก.ค. ๒๖ น. ๕๖

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " บุตร " และ " ธิดา " เป็นคนละคำกัน เขียนติดต่อกันในประโยคเดียวกันได้ ดังนั้นจึงไม่ต้องมียัติภังค์ (-) คั่นกลาง ควรวรรคแทน

ตัวอย่าง

กองทัพยังคงรบ - ต่อไปได้เพราะยังคงมีแม่ทัพ

ป. ส.ค. ๒๔ น. ๑๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ยังกงรบ " กับ " ต่อไปได้ " ควรเขียนติดต่อกันเป็นประโยคเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่ต้องมียัติภังค์ (-) คั่นกลาง

ตัวอย่าง

ในระบบกลุ่มทองเน่นเป็นพิเศษ หองเรียนจึงไม่ควรให้นักเรียน
อัดแน่นจนไม่สามารถจัดโต๊ะ - ที่นั่ง เป็นกลุ่มย่อยได้ ควรวรรคแทน

ป. ม.ค. ๒๗ น. ๒๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " โต๊ะ " กับ " ที่นั่ง " ควรเขียนติดต่อกันไปในประโยคเดียวกันได้ ดังนั้นจึงไม่ต้องมียัติภังค์ (-) คั่นกลาง

ตัวอย่าง

หอสมุดแห่งชาติมีกิจกรรมสำหรับเด็กเป็นประจำทุกวันเสาร์ - อาทิตย์
มีการเล่นนิทาน มีการเชิดหุ่น มีการแนะนำหนังสือ

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๕ น. ๒๔

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " วันเสาร์ " กับ " อาทิตย์ " เขียนติดต่อกันเป็นประโยคเดียวกันได้ ดังนั้นจึงไม่ต้องมียัติภังค์ (-) คั่นกลาง ควรวรรคแทน

ตัวอย่าง

ขณะที่รถสัญจรไป - มา หน้ากระทรวงก็มากมายนับไม่ถ้วนติดกันยาวเหยียด
เป็นแถว จนรถรับบริจาคเคลื่อนออกไปไม่ได้

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๕ น. ๒๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ไป " กับ " มา " เขียนติดต่อกันในประโยคเดียวกันได้
ดังนั้นจึงไม่ต้องมียัติภังค์ (-) คั่นกลาง

ตัวอย่าง

อันวิถีทางประชาธิปไตยนั้นจะต้องประกอบด้วยคารวธรรม - คือ
ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน - สามัคคีธรรม - คือ
ความร่วมมือกันเป็นหนึ่งเดียว และปัญญาธรรม - คือการใช้เหตุผล
ในการวินิจฉัยปัญหา

ป. มิ.ย. ๒๖ น. ๗๒

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่างควรเขียนติดต่อกันเป็นประโยคเดียวกัน ทั้งนี้จึงไม่ต้องมี
ยัติภังค์ (-) มาคั่นกลาง ควรวรรคแทน

ตัวอย่าง

ส่วนใหญ่มักจะจัดให้นักเรียนชาย - หญิง เก่ง - อ่อน ละครกันอยู่ในห้อง

ป. ม.ค. ๒๗ น. ๒๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ชาย " กับ " หญิง " และ " เก่ง " กับ " อ่อน "
เขียนติดต่อกันเป็นประโยคเดียวกันได้ ทั้งนี้จึงไม่ต้องมียัติภังค์ (-) มาคั่นกลาง
ควรวรรคแทน

ตัวอย่าง

ผมเน้นตรงกิจกรรมของโรงเรียนมากกว่า เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันเด็ก
วันครู กิจกรรมอยู่ค่ายพักแรมลูกเสือ - ยุวกาชาด กีฬาสี

ป. ม.ค. ๒๗ น. ๕

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ลูกเสือ " กับ " ยุวกาชาด " ไม่ควรใช้ยัติภังค์ (-)
แต่ควรวรรคแทน

ตัวอย่าง

เรื่องคุณธรรมเป็นเรื่องใหญ่ต้องฝึก - ฝนตนเองให้มีบารมีมากขึ้น

ป. ศ.ศ. ๒๗ น. ๒๑

คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ฝึก " กับ " ฝน " เป็นคำเดียวกันและอยู่ติดกัน ดังนั้นการเขียนจึงไม่ต้องใส่ยัติภังค์ (-) คั่นกลาง

๔.๒ การไม่ใส่ยัติภังค์ในที่ที่ควรใช้ หมายถึง การที่ผู้เขียนไม่ได้ใส่ยัติภังค์ (-) หลังส่วนใดส่วนหนึ่งของคำที่ยังเขียนไม่จบก็หมดบรรทัดก่อน เพื่อบอกให้ทราบว่ายังมีส่วนของปลายคำที่ต่ออ่านติดต่อกันอีก

กระบวนการ

ตัวอย่าง

. . . วิธีการให้นักเรียนสอนกันเอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนในกลุ่มหนึ่งเป็นผู้สอน

ป. ศ.ศ. ๒๔ น. ๒๔

คำว่า " กระ " และ " บวน " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเขียนแยกกันต้องใส่ยัติภังค์หลัง " กระ " เพื่อให้ทราบว่ามีส่วนปลายคำอีก

ข้าราชการ

ตัวอย่าง

. . . เช่นการให้ข้าราชการมีโอกาสได้ฟังเทศน์ฟังธรรมทั่วทิศทาง ๆ

ป. ศ.ศ. ๒๖ น. ๓



คำที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง " ซ้า " และ " ราชการ " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเขียนแยกกันต้องใส่ยัติภังค์ (-) หลัง " ซ้า " เพื่อให้ทราบว่ายังมีส่วยคล้ายคำอีก

ตระเวน

ตัวอย่าง

. เฮลิคอปเตอร์ของตำรวจตระเวนชายแดน ชุดคุ้มครองที่ ๓๔ ลำที่ผมนั่ง

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๕ น. ๓๓

คำว่า " ตระ " และ " เวน " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเขียนแยกกันต้องใส่ยัติภังค์ (-) หลัง " ตระ " เพื่อให้ทราบว่ามีส่วนของคล้ายคำอีก

บรรณารักษ์

ตัวอย่าง

. ในการเล่านิทานไม่ว่าจะเป็นของครู ของครูบรรณารักษ์

ป. พ.ย. ๒๕ น. ๒๕

คำว่า " บรรณา " กับ " รักษ์ " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเขียนแยกกันต้องใส่ยัติภังค์ (-) หลัง " บรรณา " เพื่อให้ทราบว่ายังมีส่วยคล้ายคำอีก

ประจำ

ตัวอย่าง

. ขณะนี้บางคนไปคูที่อ่านหนังสือประจำ

จำมุมบาน เห็นมีหนังสืออยู่เพียง ๒ ฉบับ

กศน. ส.ค. - ก.ย. ๒๕ น. ๓๓

คำว่า " ประ " กับ " จำ " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเขียนแยกกันต้องใส่
ยัติภังค์ (-) เพื่อให้ทราบว่ายังมีส่วนปลายคำอีก

ประพฤติ

ตัวอย่าง

. . . แตะเนนเพื่อสองเรื่องความประ
พฤติที่เหมาะสม

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๓๒

คำว่า " ประ " และ " พฤติ " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเขียนแยกกันต้องใส่
ยัติภังค์ (-) เพื่อให้ทราบว่ายังมีส่วนปลายคำ

ประโยชน์

ตัวอย่าง

. . . เป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนน่าจะได้อภิปรายนำไปใช้ให้เกิดประ
โยชน์

ป. ส.ค. ๒๕ น. ๓๐

คำว่า " ประ " และ " โยชน์ " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเขียนแยกกันต้องใส่
ยัติภังค์ (-) เพื่อให้ทราบว่ายังมีส่วนปลายคำอีก

สามารถ

ตัวอย่าง

. . . ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาไม่สา
มารถทำงานทำได้

ว. มี.ย. ๒๔ น. ๑๘

คำว่า " ส่า " และ " มารธ " เป็นคำเดียวกัน ดังนั้นเมื่อเคยนแยกกันต้องใส่ยัติภังค์ (-) หลัง " ส่า " เพื่อให้ทราบว่ายังมีส่วนปลายคำอีก

๕. การใช้จุลภาค (,) ผิดพลาด

พระยาอุปกิตศิลปสาร กล่าวถึง เครื่องหมายจุลภาค (,) ไว้ในหนังสือหลักภาษาไทยว่า

(๑) จุลภาค (,) บอแวนวรรคตอนในประโยคเดียวกัน ตรงกับการใช้แวนวรรคของเรา ดังนั้นเราจึงใช้แวนวรรคของเราแทนอยู่ จึงไม่จำเป็นต้องใช้ทั่วไป ควรใช้แวนวรรคที่สลายบรรทัดเท่านั้น (พระยาอุปกิตศิลปสาร ๒๕๐๒ : ๓๗๒)

จากคำที่กล่าวข้างต้นทำให้เราทราบว่าจุลภาค (,) เป็นเครื่องหมายที่บอกแวนวรรคตอน ตรงกับการแวนวรรคของเรา เมื่อเรามีการแวนวรรคอยู่แล้วจึงไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายจุลภาค (,)

ข้อผิดพลาดในเรื่องการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) หมายถึง การที่ผู้เขียนเพิ่มเครื่องหมายจุลภาค (,) เข้าไปในข้อความ

ตัวอย่าง

(๑) การรู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเองในฐานะและตำแหน่งที่ตนเองได้รับมอบหมายจากกลุ่ม เช่น บทบาทหน้าที่ของประธาน, ผู้ช่วย, เลขานุการ, หรือสมาชิกกลุ่ม, เป็นต้น

ป. ส.ค. ๒๔ น. ๑๒

(๒) . . . เพราะนักเรียนประถมศึกษาที่ยากจนในแคนไกล, นักเรียนที่ร่ำรวยที่โรงเรียนสาธิต. . .

ป. ส.ค. ๒๔ น. ๖

- (๓) แน่นนอนเราต้องพบอาคารเรียน, นักเรียน, เพื่อนครู, วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
 ป. ค.ค. ๒๔ น. ๘
- (๔) วารสารการศึกษาที่ควรอ่าน ได้แก่ วารสารการศึกษาแห่งชาติ,
 ข่าววิจัยทางการศึกษา, ข่าวครูสภา, ข่าวการประชุมศึกษา, วิทยากรย์,
 วารสารการศึกษานอกโรงเรียน, สารพัฒนาหลักสูตร, วารสารการแนะแนว,
 มิตรครู, ครูปริทัศน์, วารสารครุศาสตร์, ภาจารย์สาร, ฯลฯ เป็นต้น
 ป. ค.ค. ๒๔ น. ๑๑
- (๕) การวางแผนเป็นการคัดสรรใจดวงหน้าว่าจะทำอะไร, ทำอย่างไร, และจะให้
 ใครทำ
 ป. มี.ค. ๒๔ น. ๘
- (๖) ความรู้เรื่องจิตวิทยาพัฒนาการทางค่านิยมปัญหา, การปรับตัว, บุคลิกภาพของ
 ผู้ใหญ่, ผลที่เกิดขึ้นในช่วง ของแต่ละวัย, จิตวิทยาของคนชรา ฯลฯ
 กศน. มี.ย. - ก.ย. ๒๔ น. ๓๕
- (๗) ส่วนปริญาตรีทางคานคอมพิวเตอร์นั้นมีสอนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ, เทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง,
 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตพิษณุโลกพระนคร
 ป. เม.ย. ๒๔ น. ๑๘

- (๘) เมื่อ เบื่อคิสิโก้, คิสิโก้เชค ลานสเก็คเข้ามาแทนที่เขาวงกตก็ไหล
ทะลักไปที่นั่น

ป. ม.ค. ๒๘ น. ๒๔

- (๙) กลุ่มที่สองเป็นกลุ่มวัยกลาง ๆ คน บอกว่าพยายามจะเลิกกินลาบ, ก้อย,
อาหารประเภทสุก ๆ ดิบ ๆ

กศน. มี.ย.-ก.ย. ๒๘ น. ๒๑

จากตัวอย่างที่ยกมาทั้งหมดใช้เครื่องหมายจุดภาคบอกวรรคตอนในประโยค ซึ่งตรงกับ
การเว้นวรรคของไทยอยู่แล้ว และภาษาไทยก็ไม่นิยมใช้เครื่องหมายจุดภาค ดังนั้นจึงควร
ตัดออก

๖. การใช้ไม้มก (๓) นิตพลาต หมายถึง การที่ผู้เขียนใช้ไม้มก
ในแต่ละคำ นิตหลักเกณฑ์การใช้

ตัวอย่าง

. . . จะแสวงหาความรักด้วยวิธีการต่าง ๆ นา ๓ ทั้งทางตรงและ
ทางอ้อม

ว. ก.พ. ๒๗ น. ๔

จากตัวอย่างที่ยกมา " นา ๆ " เป็นคำที่ใช้ไม้มกผิด เพราะ คำนี้เป็นนามว่า
" นานา " มีความหมายว่า " ต่าง ๆ " คำว่า " นานา " เป็นคำคำหนึ่ง
ไม่ใช่คำที่นำมาซ้ำกัน ดังนั้นจึงใช้ไม้มกไม่ได้